

La Marele Praznic al Învierii Domnului, urăm tuturor cititorilor și colaboratorilor noștri gând luminos, sănătate și bun spor întru toate, alături de salutul pascal:

HRISTOS A ÎNVIAT!

DIN SUMAR:

2010 - ANUL CREZULUI ORTODOX
Tâlcuirea articolelor din Crez
referitoare
la Patimile și Învierea Domnului
p. 7 - 10

DIDACTICA CREȘTINĂ:
Concursul național
de oratorie creștină
„Crezul ortodox”
p. 10

FRUMUSEȚILE IUBIRII DE OAMENI
Semințe ale Învierii
în sufletele și în viața semenilor
aflați în suferință
p. 16 - 19

COMITETUL DE REDACȚIE:

Președinte:

ÎPS Arhiepiscop
dr. Casian Crăciun

Vicepreședinte:

Grigore Lazarovici

Redactor:

Adrian Portase

Secretari de redacție:

Violeta Ionescu;
Lidia Popița-Stoicescu

Membri:

pr. prof. dr. Nicolae Necula;
arhim. Daniil Oltean;

pr. Eugen Drăgoi;

pr. Lucian Petroaia;

pr. Gelu Aron;

prof. dr. Ionel Căndea

Foto: Petru Costiuc;

Culegere: Ludmila Plugaru

Corectură: Mihaela Maravela

Tehnoredactare: Adrian Portase

Adresa redacției:

Arhiepiscopia Dunării de Jos,
str. Domnească nr. 104,

Galați, cod 800215

e-mail: calauza@edj.ro

<http://www.edj.ro>

Tiparul executat la
S.C. EVRIKA EURODIPS
Galați

ISSN 1222 - 1767

Colaborator:

S.C. ALMA S.A. Galați
COPERTELE

I - Îngerul vestind
femeilor mironosițe
Învierea Domnului
IV - Icoana Pogorării
Duhului Sfânt

Învierea Domnului, bucuria „ospățului credinței”

† CASIAN,

Din darul lui Dumnezeu,
Arhiepiscop al Dunării de Jos

*Preacuvioșilor și precucernicilor slujitori
ai sfintelor altare, cinului monahal
și tuturor dreptmăritorilor creștini
din Arhiepiscopia noastră,
har, milă, pace, sănătate și lumină sfântă
în suflete și în viață
de Sfintele Sărbători ale Învierii Domnului,
iar de la smerenia noastră arhierească binecuvântare.*

**Hristos a înviat!
Adevărat a înviat!**

Iubiți frați și surori în Domnul,

Participăm, cu însuflețire, cu emoție sfântă și cu bucurie nemărginită, la taina Învierii din morți a Mântuitorului Iisus Hristos din anul milostivirii Sale, 2010. Suntem acum în fața sfintelor biserici în număr mult mai mare decât la orice alt eveniment sacru. Este prezentă comunitatea creștină reunită în toate satele și în toate orașele din parohiile și din mănăstirile noastre. Împreună cu toată lumea creștină ne luminăm cu prăznuirea și trăim, în unitate sfântă, dreapta-credință în Înviere și în viața veșnică, precum mărturisim în Crez: „Și a înviat a treia zi după Scripturi”. „Deci, să prăznuiască toată făptura Învierea lui Hristos întru Care S-a întărit” (Canonul pascal, cântarea a 3-a).

Odată cu toată creația, lumina Învierii Domnului pătrunde în sufletele noastre, ale celor ce am primit lumina dreptei-credințe de la

Botez: „Botezatu-te-ai, luminatu-te-ai, miruitu-te-ai, sfințitu-te-ai, spălatu-te-ai, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor” (Slujba Sf. Botez). Acest mare dar al luminării prin dreapta-credință în Biserică este și naștere duhovnicească, dar și înviere la viața creștină. „*Ne-am îngropat în moarte prin Botez, pentru ca, precum Hristos a înviat din morți prin slava Tatălui, așa să umblăm și noi întru înnoirea vieții*” (Romani 6, 4). Aceeași haină luminoasă a Învierii Mântuitorului este îmbrăcată de fiecare nou-botezat, ca o arvună a noii condiții de viațuire creștinească în marea familie a Bisericii, care se mai numește și „anticamera Învierii și a vieții veșnice”.

Iată pentru ce, lumina pascală, pe care-o primim cu emoție sfântă și anul acesta, ca dar ceresc de la Sfântul Mormânt al Mântuitorului de la Ierusalim, prin grija Sfintei Patriarhii, reaprinde și în noi, asemenea unei candelă, „feștila” luminoasă a credinței și, astfel luminați, luminăm și noi

totul în jurul nostru. Deci, preaiubiți frați creștini, înțelegem duhovnicește că lumina pascală nu se reduce doar la un act ritual și nu se rezumă doar la o ceremonie emoționantă, la sfârșitul căreia revenim de îndată, după obicei, spre casele noastre sau spre alte locuri obișnuite ale unor evenimente trecătoare. Noi, creștinii drept-măritori, suntem invitați de Biserică să participăm efectiv la desăvârșirea luminării interioare a ființei, prin lumina și darurile Sfintei Învieri. Lumina din mâini, pătrunsă în inimi, ne călăuzește spre Mântuitorul înviat – „*Lumina lumii*” (Ioan 8, 5) și „*Pâinea cea vie, care S-a pogorât din Cer*” (Ioan 6, 51). În acest sens, Paștile nu reprezintă doar o sărbătoare mare, ci, mai ales, *întâlnirea tainică și mântuitoare cu Hristos Domnul înviat din morți, pentru a ne învia și pe noi sufletește și duhovnicește, așa precum își dorește orice bun creștin când se roagă în biserică*. „Iisuse, Cel ce ai înviat din morți, înviază și sufletele noastre!” (Acatistul Sfintei Învieri).

Suntem, așadar, la prima parte

a slujbei pascale în fața bisericii, care se mai numește și începutul pascal. „Acum toate s-au umplut de lumină, și cerul, și pământul, și cele de dedesubt” (Canonul pascal, cântarea a 3-a). Lumina Învierii a inundat și viața noastră, dar și toată creația. În mod firesc, acum urmează întoarcerea noastră spre Mântuitorul, în interiorul bisericii în care se află Sfântul Său Mormânt, în Sfântul Altar, de unde ni s-a oferit lumina pascală.

Luminarea personală și exterioară a creației continuă într-un mod înălțător în biserică, lăcaș care va fi luminat și de noi, purtătorii luminii pascale. Intrăm acum ca luminători și luminați de Hristos, pentru a participa la cel mai înălțător eveniment al împărtășirii din darurile cele mai presus de lume ale Învierii, Sfânta Liturghie.

Iubiți slujitori ai Sfințelor Altare, frați creștini,

Precum ne îndeamnă marele misionar al Învierii, Sfântul Ioan Gură de Aur, ca toți Sfinții Părinți, să intrăm

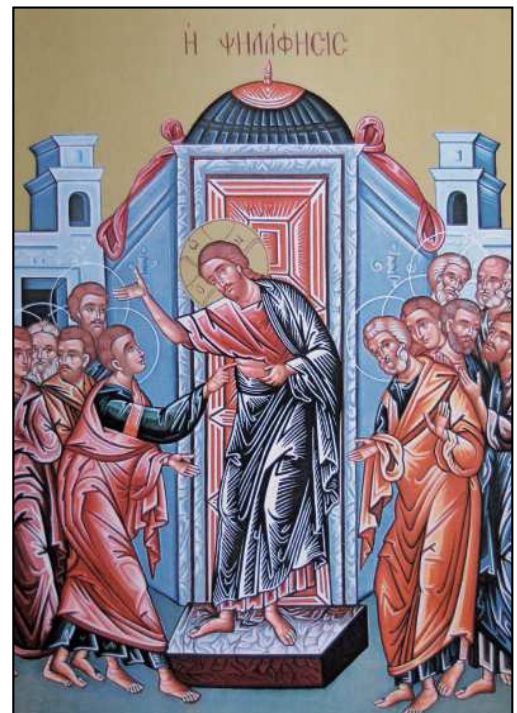
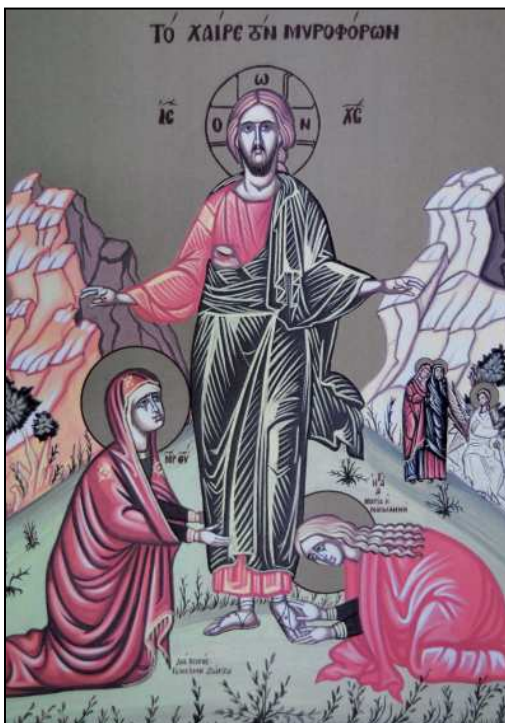
cât mai mulți și mai ales, cei ce n-am trăit până acum această unică experiență în biserică de Sfintele Paști. Participarea la Sfânta Liturghie se constituie în actul sublim al trăirii „bogăției” nevesteșite a „Sărbătorii sărbătorilor și Praznicului praznicelor”.

Lumina pască din lumânarea ce-o purtăm în mâini se va stinge curând, mai ales, în drumul nostru imediat spre casă în noaptea pască. Dar protejarea ei în interiorul bisericii

și participarea noastră la Dumnezeiasca Liturghie pot să ne ajute la pătrunderea ei și în mintea, și în inimile, și în viața noastră. Pentru a nu ni se părea că-i prea multă oboseală, să ne amintim de atâtea ocazii în timpul unui an când am participat chiar noaptea la diferite evenimente, fără să dezamăgim prietenii care ne-au invitat. De această dată, ne invită Însuși Mântuitorul Hristos la bucuria Învierii Sale din morți, prin care a învins întunericul, iadul și moartea și celor din morminte le-a dăruit viață! Noaptea este schimbată duhovnicește în zi, în Ziua Învierii și-a bucuriei

vieții celei fără de moarte. Timpul sfânt capătă acum dimensiune eternă. Domnul ne cheamă astfel la însușirea darurilor luminoase ale credinței și la întărirea nădejzii în nemurire, precum mărturisim în Crez: „Aștept învierea morților și viața veacului ce va să fie”. Așa cum Sfinții Apostoli și purtătoarele de miruri au alergat chiar în ziua Învierii cu bucurie la Mormântul Domnului, ni se cuvine și nouă a parcurge „calea” spre Hristos Cel înviat „pentru noi, oamenii, și pentru a noastră mântuire” (Crezul). „Așadar, pentru că avem să vedem și noi în noaptea aceasta pe Cel pironit pe Cruce, ca pe un miel junghiat și jertfit, vă rog să ne apropiem cu cutremur, cu multă sfilă și evlavie. Știți dar cum stăteau îngerii în jurul mormântului care nu mai avea trupul Stăpânului, în jurul mormântului gol. Dădeau multă cinstire locului aceluia, tocmai pentru că a avut în el trupul Stăpânului. Îngerii, care depășesc firea noastră, stăteau cu atâtea sfilă și evlavie la mormânt, iar noi n-avem să stăm lângă un mormânt gol, ci chiar lângă Masa care are pe Mielul Hristos înviat” (Sf. Ioan Gură de Aur, *Cuvânt la Crucea Domnului*).

În timpul Sfintei Liturghii, și mai ales de Sfintele Paști, Mântuitorul

LA ÎNVIEREA DOMNULUI

Pogorârea la iad - frescă din biserica „Sf. Ap. Andrei” de pe platforma siderurgică Arcelor Mittal din Galați

ne invită la „ospățul Stăpânului”, la împărtășirea cu Preacuratele Sale Taine, precum ne-a făgăduit la Cina cea de Taină: „Acesta este Trupul Meu, Care se dă pentru voi: aceasta să faceți spre pomenirea Mea” (Luca 22, 19). „Căci, ori de câte ori veți mânca această pâine și veți bea acest pahar, moartea Domnului vestiți, până când va veni” (I Cor. 11, 26). Aceeași tainică întâlnire cu Domnul înviat din morți ne dezvăluie conținutul rugăciunilor din cadrul Sfintei Liturghii, ca prezență mântuitoare vie și dinamică a Celui Care ni Se împărtășește, ca și noi să înviem sufletește și astfel să intrăm „întru înnoirea vieții”: „Aducându-ne aminte, așadar, de această poruncă mântuitoare și de toate cele ce s-au făcut pentru noi: de cruce, de groapă, de Învierea cea de a treia zi, de suirea la ceruri, de șederea cea de-a dreapta și de cea de-a doua și slăvita iarăși venire,... Ție (Doamne) Ți-aducem de toate și pentru toate” (Sfânta Liturghie), înțelegând prin aceasta că ne aducem „pe noi înșine și unii pe alții”, ca astfel

toată viața noastră luminească, cu toate grijile, cu toate durerile, cu toate decăderile ei, „lui Hristos Dumnezeu să o dăm”, spre a o înnoi, spre a o sfinți mai înainte de a se sfinți pasca, ouăle și masa pascală! Hristos, la Sfânta Liturghie, ni Se oferă „spre iertarea păcatelor și spre viața de veci”, căci Dumnezeiasca Euharistie este „medicamentul nemuririi” (Sf. Ignatie al Antiohiei, *Epistola către efeseni*, în col. P.S.B., vol I, EIBMBOR, București, 1979, p. 164), care „vindecă numărul deplin al celor cinci simțuri ale noastre”, „intră în alcătuirea mădurelor mele și întru toate

încheieturile, în rărunchi și în inimă și arde spinii tuturor păcatelor” (Rugăciunea a treia de mulțumire a Sf. Simeon Metafrastrul, după Sfânta Împărtășanie).

Astfel, înviați din bolile noastre sufletești și trupești, ne unim cu Hristos, dar și întreolaltă, arătând darul Învierii în fapt, și nu doar declarativ și în chip exterior. Așa ne rugăm când ne împărtășim cu Hristos: „Ci, Stăpâne, Iubitorule de oameni, Care pentru noi ai murit și ai înviat și ai dăruit nouă aceste înfricoșătoare și de viață făcătoare Taine, spre binefacerea și sfințirea sufletelor și a trupurilor noastre, spre izgonirea a tot potrivnicului, spre luminarea ochilor inimii mele, spre împăcarea sufletelor mele puteri, spre credință neînfruntată, spre dragoste nefățarnică, spre desăvârșirea înțelepciunii, spre paza poruncilor Tale, spre adăugirea dumnezeiescului Tău har și spre dobândirea Împărăției Tale” (Rugăciunea întâi de mulțumire a Sf. Vasile cel Mare, după Sfânta Împărtășanie).

Iată doar o parte din bogăția nesfârșită a darurilor pascale îndreptate de Hristos Domnul spre fiecare dintre noi, cei care înțelegem, ne pregătim și ascultăm de chemarea Sa lăsată în Biserica noastră drept-măritoare. „Sus să avem inimile!“ „Să ne iubim unul pe altul!“ și apoi: „Cu frica lui Dumnezeu, cu credință și cu dragoste, să ne apropiem“ de Sfânta Împărtășanie și așa, cu toții, de Înviere putem mărturisi mai adevărat: „O, Paștile cele mari și preasfinte, Hristoase! O, Înțelepciunea și Cuvântul lui Dumnezeu și Puterea! Dă-ne nouă să ne împărtășim cu Tine, mai cu adevărat, în ziua cea neînserată a Împărăției Tale!“ (Rugăciuni din Sfânta Liturghie). În această stare autentică pascală, creștinul înnoit, înduhovnicit și luminat de Însuși Cel înviat descoperă tainic prezența Preasfintei Treimi, izvorul vieții noastre: „Am văzut lumina cea adevărată, am primit Duhul cel ceresc, am aflat credința cea adevărată, nedespărțitei Sfintei Treimi închinându-ne, că Aceasta ne-a mântuit pe noi“ (Rugăciuni din Sfânta Liturghie).

Frați creștini,

Să ne stea la inimi aceste îndemnuri sfinte pascale și să urmăm pe Hristos Cel înviat, după puteri și după măsura dragostei și a râvnii personale, la această mare sărbătoare a creștinătății,

mai ales în condițiile vieții noastre lumeste, tot mai pline de încercări, de suferință, de boli, de lipsuri în cele materiale și de multe ori departe de cei dragi, răsfirați pe alte meleaguri pentru mai binele celor de acasă!

În pofida tuturor neajunsurilor trecătoare din viața noastră de zi cu zi, în timp de criză economică, descoperim o mare bogăție spirituală prin dreapta și sfânta credință în Învierea lui Hristos, sursă inepuizabilă a filantropiei, raza iubirii care încălzește inimile și viața celor suferinzi, săraci și străini. Nimeni, fraților și surorilor, în Biserica Domnului și în această arhiepiscopie, să nu fie trist de Sfintele Paști. „Bucurați-vă!“ (Matei 19, 14). „Să nu se plângă nimeni de lipsă, că s-a arătat împărăția cea de obște“. „Gustați toți din ospățul credinței, împărtășiți-vă toți de bogăția bunătății!“ „Masa este plină, ospătați-vă toți!“ (Sf. Ioan Gură de Aur, *Cuvânt de învățătură în sfânta și luminata zi a slăvitei și mântuitoarei*

Învieri a lui Hristos, Dumnezeu nostru, Penticostar, p. 25).

Să unim, mai ales în sfânta zi pascală, „ospățul credinței“ din darul Mântuitorului de la sfintele Sale altare cu agapa, care-i masa dragostei și a solidarității creștine.

Așa se și face în parohiile noastre și în centrele sociale, prin râvna, dragostea și jertfelnicia fraților preoți și a darnicilor creștini și creștine cărora, din inimă, le mulțumim pentru tot binele îndreptat spre aproapele, din iubire față de Hristos Domnul.

Cu cât ne vom apropia mai mult, prin credință și viețuire creștinească, de Hristos Cel înviat, precum ne cheamă Sfânta noastră Biserică, cu atât ne vom învrednici a ne întări unii pe alții și de împărtășirea cu Sfintele Taine, ni se vor deschide și inimile și brațele și, așa, vom primi bogăție de daruri, spre a le oferi la rândul nostru semenilor noștri. Îmbrățișându-ne unii pe alții, iertând toate pentru Înviere, să mărturisim cu toții, în pace, în bucurie și cu sănătate, de Sfintele Paști:

***Hristos a înviat!
Adevărat a înviat!***

**Al vostru de tot binele doritor
și către Hristos Domnul rugător,**

**+ CASIAN,
Arhiepiscopul Dunării de Jos**

Tâlcuirea articolelor din Crez referitoare la Patimile și Învierea Domnului*

În Anul omagial al Crezului Ortodox oferim din Crez referitoare la Fiul lui Dumnezeu și la lucrarea cititorilor noștri o analiză teologică asupra articolelor Sa de mântuire a lumii:

Articolul 4

ȘI S-A RĂSTIGNIT PENTRU NOI ÎN ZILELE LUI PONȚIU PILAT ȘI A PĂTIMIT ȘI S-A ÎNGROPAT

In urma păcatului strămoșesc, toți oamenii erau supuși pedepsei morții (Romani 5, 12), ca unii care disprețuiau mărirea lui Dumnezeu. În același timp, moartea era urmarea slăbiciunii și a tulburării, intrate în firea noastră prin păcat, datorită faptului că firea noastră trăia potrivit Legii lui Dumnezeu, care a fost așezată în toate și pe care toate trebuie să păzească.

Crucea a fost altarul pe care s-a adus jertfa adevărată pentru oamenii din toate timpurile. Iisus a fost și jertfa adevărată, și Preotul care a adus-o, câștigând de fapt mântuirea noastră. Sfântul Chiril al Ierusalimului zice: „Mântuitorul a suferit toate aceste patimi ca să împace prin sângele crucii pe cele din cer și pe cele de pe pământ (Coloseni 1, 20). Din pricina păcatelor eram dușmanii lui Dumnezeu și Dumnezeu hotărâse ca păcătosul să moară. Trebuia să se întâmple una din două: sau ca Dumnezeu, ca Unul ce-Și îndeplinește spusele, să-i omoare pe toți, sau să anuleze hotărârea, ca Unul ce este iubitor de oameni. Totuși privește la înțelepciunea lui Dumnezeu! A menținut ca adevărată și hotărârea, și Și-a arătat cu putere și iubirea de oameni. În trupul răstignit pe lemnul crucii Hristos a luat păcatele, pentru ca prin moartea Lui noi să murim pentru păcate și să trăim pentru dreptate (I Petru 2, 24). Nu era om de rând Cel ce a murit pentru noi. Nu era o oaie necuvântătoare. Nu era înger numai, ci Dumnezeu întrupat. Nu era atât de mare nelegiuirea păcătoșilor,

pe cât de mare era dreptatea Celui care a murit pentru noi”.

La Domnul nostru Iisus Hristos nu ne putem gândi fără să-L vedem răstignit pe cruce. Iar la Cruce ne gândim tocmai pentru că ne gândim la Hristos, Care S-a răstignit pe ea, deci nu ne putem gândi la ea decât văzând cu ochii sufletului pe Hristos pe ea. Hristos și Crucea Sa sunt nedespărțiți. Crucea a devenit „semnul Fiului Omului”. Ea se va arăta pe cer împreună cu El (Matei 24, 30), când va veni să judece lumea, ca să rușineze pe cei ce nu s-au căit și nu au primit iubirea Lui cât au viețuit în lume. Apoi Crucea este altarul pe care s-a adus cea mai înaltă jertfă și orice altar trebuie cinstit (Ieșire 29, 37).

Cinstim Sfânta Cruce, pentru că ea este semnul iubirii celei mari pe

care Dumnezeu ne-a arătat-o nouă, păcătoșilor. Căci din iubire față de noi, Domnul a luat asupra Sa păcatele noastre și le-a nimicit pe altarul crucii. Crucea ne aduce aminte de răutatea cu care noi ne-am purtat față de Dumnezeu și ne îndeamnă la smerenie; dar, totodată, ea ne amintește de iubirea și jertfa pentru noi a Fiului lui Dumnezeu întrupat, ceea ce ne îndeamnă la cinstirea ei. Pentru credincioși, Crucea este semnul biruinței binelui asupra răului, al luminii asupra întinericului, al vieții asupra morții. În Sfânta Scriptură citim: „Crucea pentru cei ce pier este nebunie (adică nu-i pricep înțelesul), iar pentru noi, cei ce ne mântuim, este puterea lui Dumnezeu” (I Corinteni 1, 18). Despre cei ce s-au abătut de la credința în Sfânta Cruce, Apostolul Pavel spune că „sfârșitul acestora este pieirea” (Filipeni 3, 19).

Cuvintele „și a pățimit” arată încă o dată că Fiul lui Dumnezeu S-a făcut Om cu adevărat și a suferit într-adevăr pe cruce ca un om, până la moarte. Dar a pățimit numai cu trupul, nu și cu Dumnezeirea, căci Dumnezeirea nu poate pătimi. Sfântul Ioan Damaschin zice: „Spunem că Dumnezeu a suferit în trup, dar în nici un caz că Dumnezeirea a suferit prin trup”. Prin cuvintele „S-a îngropat” se arată mai întâi că Iisus a murit cu adevărat. „Încă păcătoși fiind noi, Hristos pentru noi a murit” (Romani 5, 8). Trupul Lui a fost părăsit de suflet și a fost așezat ca orice trup mort în mormânt. În al doilea rând, prin aceste cuvinte se garantează

* Text preluat din „Învățătura de credință creștină ortodoxă”, prezent și în paginile calendarului cu file 2010 editat de Arhiepiscopia Dunării de Jos

adevărul Învierii Lui din morți. Căci dacă Hristos ar fi fost luat de pe Cruce de ucenici și ascuns undeva, nu s-ar mai fi putut aduce mormântul gol ca o dovadă pentru Învierea lui Iisus Hristos. Dar mormântul Lui a fost public. Ba chiar a fost păzit de slujitorii iudeilor, care se temeau să nu-L fure pe Iisus ucenicii și apoi să spună că a înviat

(Matei 27, 64). Deci golirea minunată a mormântului e o dovadă a Învierii.

După cum prin păcatul lui Adam suntem, ca urmași ai lui, în păcat și în osândă, tot așa, prin Patimile și moartea Domnului ne mântuim de păcat, de osândă și de moarte, căci ne facem părtași ai Jertfei *de pe Cruce*, dacă ne facem urmași ai lui Hristos. Iar urmași

ai lui Hristos ne facem dacă suntem botezați în Biserica Lui, care este Trupul Său tainic; dacă suntem mădule vii ale acestei Biserici și rămânem prin ea uniți cu Hristos; dacă primim cu vrednicie harul răscumpărării în Sfintele Taine, păstrând toată viața credința vie și urmând întru totul învățătura Bisericii lui Hristos.

Articolul 5 ȘI A ÎNVIAT A TREIA ZI, DUPĂ SCRIPTURI

Faptul că Hristos a înviat are cea mai mare însemnătate pentru noi. Învierea Domnului ne arată că am fost cu desăvârșire mântuiți. În primul rând, ea ne dă asigurarea că tot ce a spus Iisus Hristos e adevărat, deci și aceea că El este Fiul lui Dumnezeu și că moartea Lui a avut drept scop eliberarea noastră din robia păcatului și împăcarea noastră cu Dumnezeu. În al doilea rând, Învierea lui Hristos ne asigură că moartea ce domnea peste firea noastră a fost învinsă, că trupurile noastre nu vor rămâne veșnic prefăcute în țărână, ci vor învia.

Precum Hristos a înviat, așa vor învia și trupurile noastre. Învierea nu e numai o revenire a trupului la viața dinainte de moarte, ci înseamnă și o prefacere totală a trupului. Ea e o treaptă nouă și cea din urmă pe drumul mântuirii noastre, urcat de Hristos. Lucrarea de mântuire a lui Hristos nu s-a încheiat cu moartea Sa pe Cruce; ea a constat și într-o desăvârșire a firii noastre, slăbite de păcat, iar desăvârșirea aceasta a realizat-o Iisus Hristos întâi în firea Sa, până la capăt, ca apoi, prin împărtășire din ea, să se desăvârșească și firea noastră. Astfel, trupul nostru care va învia nu va mai fi ca trupul nostru de acum, ci desăvârșit, după asemănarea lui Hristos cel Înviat.

Învierea lui Hristos ne arată că am fost cu desăvârșire mântuiți. Căci, în primul rând, ea ne dă asigurarea că tot ce a spus Iisus Hristos e adevărat, deci și aceea că El este Fiul lui Dumnezeu

și că moartea Lui a avut drept scop eliberarea noastră din robia păcatului și împăcarea noastră cu Dumnezeu. În al doilea rând, Învierea lui Hristos ne asigură că moartea ce domnea peste firea noastră a fost învinsă, că trupurile noastre nu vor rămâne veșnic prefăcute în țărână, ci vor învia. Căci trupul lui Hristos e pârga firii noastre și precum El a înviat, așa vor învia și trupurile noastre. Astfel, Învierea lui Hristos e temelia credinței noastre. Dacă n-ar fi înviat El, tot ce a spus El n-ar fi căpătat adevăritate și nici noi n-am avea siguranța că înviem. De aceea, Sfântul Apostol Pavel spune: „Iar dacă Hristos n-a înviat, zadarnică este credința voastră, sunteți încă în păcatele voastre. Și atunci și cei ce au adormit întru Hristos au pierit... Iar acum Hristos a înviat din morți, fiind începutură (a învierii) celor adormiți. Căci de vreme ce printr-un om a venit

moartea, tot printr-un Om și învierea morților. Că precum în Adam toți mor, așa și în Hristos toți vor învia“ (I Corinteni 15, 17-18, 20-22).

Învierea nu e numai o revenire a trupului la viața de dinainte de moarte, ci înseamnă și o prefacere totală a trupului. Ea e o treaptă nouă și cea din urmă pe drumul mântuirii noastre, urcat de Hristos. Lucrarea de mântuire a lui Hristos nu s-a încheiat cu moartea Sa pe Cruce, ci e desăvârșită prin Înviere. Dacă lucrarea Lui de mântuire ar fi constat numai în răscumpărarea vieții noastre cu viața Lui, ea s-ar fi isprăvit cu moartea Lui. Și atunci viața Lui și a noastră, după înviere, nu s-ar fi deosebit prea mult de cea dinainte de moartea lui Hristos pe Cruce. Dar lucrarea de mântuire a constat și într-o desăvârșire a firii noastre, slăbită de păcat, iar desăvârșirea aceasta a realizat-o Iisus Hristos întâi în firea Sa, până la capăt, ca apoi, prin împărtășire din ea, să se desăvârșească și firea noastră. Și capătul acesta al desăvârșirii firii noastre în Sine l-a ajuns Iisus Hristos prin Învierea Lui. Astfel, trupul nostru care va învia nu va mai fi ca trupul nostru de acum, ci desăvârșit, după asemănarea lui Hristos cel Înviat.

Cuvintele *a treia zi, după Scripturi* sunt luate din Epistola I către corinteni (15, 3, 4) unde Apostolul Pavel scrie: „Căci v-am dat, întâi de toate, ceea ce și eu am primit, cum că Hristos a murit pentru păcatele noastre, după Scripturi; și cum că a fost îngropat și că a înviat a treia zi, după Scripturi“. Ele înseamnă că Hristos a murit și a înviat întocmai

cum s-a prevestit despre El în Vechiul Testament, adică toate acestea s-au întâmplat „potrivit Scripturilor“. În capitolul 53 din cartea prorocului Isaia e scris: „Că s-a luat de pe pământ viața Lui. Pentru fărâdelegile poporului Meu a fost adus la moarte“ (vers. 8), iar în cartea Psalmilor se spune: „Că

nu vei lăsa sufletul Meu în iad, nici nu vei da pe cel cuvios al Tău să vadă stricăciunea“ (Psalmul 15, 10).

Învierea de a treia zi a fost închipuită de petrecerea, timp de trei zile și trei nopți, a lui Iona în pântecul chitului, precum Însuși Domnul a spus: „Neam viclean și desfrânat cere

semn, și semn nu i se va da lui, decât semnul lui Iona prorocul. Că precum a fost Iona în pântecul chitului trei zile și trei nopți, așa va fi și Fiul Omului în inima pământului, trei zile și trei nopți“ (Matei 12, 39, 40).

Articolul 6

ȘI S-A ÎNĂLȚAT LA CERURI ȘI ȘADE DE-A DREAPTA TATĂLUI

După ce Fiul lui Dumnezeu S-a smerit „coborându-Se din cer“, adică făcându-Se om, după înviere S-a umplut de slavă dumnezeiască și după firea Sa omenească, înălțându-Se cu trupul la cer și șezând de-a dreapta Tatălui, adică la locul cel mai de cinste. De aici se desprind două lucruri: a) că Dumnezeu, Iisus Hristos a fost totdeauna în sânul Tatălui și în tot locul; b) după Înălțare, Iisus este cu trupul numai în cer, nu și pe pământ, dar în chip tainic Se află și în dumnezeiasca Euharistie, din clipa în care pâinea se prefăce în Trupul Său, iar vinul în Sângele Său.

Acest articol ne arată și mai mult marea cinste cu care a îmbrăcat Dumnezeu pe oameni. Fiul lui Dumnezeu n-a lepădat după Înviere firea noastră, ci S-a suit cu ea la cer, stând ca un om pe tronul dumnezeiesc, cârmuind lumea și ajutându-ne să ne facem și noi după chipul Său. Fiul lui Dumnezeu S-a făcut ca unul dintre noi, dar acest Unul dintre noi S-a înălțat la cinstea dumnezeiască și cârmuiește lumea.

Șederea lui Hristos de-a dreapta Tatălui înseamnă că El are aceeași putere și mărime ca și Tatăl și Sfântul Duh și că împreună stăpânesc toată lumea văzută și nevăzută.

Înălțarea Domnului la cer s-a făcut cu trupul, căci cu dumnezeirea este pretutindeni de față, totdeauna în cer și pe pământ. Trupul cu care S-a înălțat este același trup cu care S-a zămislit și S-a născut din Preacurata Fecioară, cu

care a petrecut pe pământ, cu care a pătimit, a murit și a înviat. Numai că, după Înviere, trupul este proslăvit și nestricăcios.

Despre Înălțarea Domnului, Sfântul Ioan Gură de Aur scrie în omiliile sale: „«Și acestea zicând, privind ei, S-a înălțat». Putea să Se înalțe pe nevăzute. Dar, după cum a avut martori ai Învierii ochii ucenicilor, tot așa îi face, tot pe ucenici, văzători și ai Înălțării... Două lucruri s-au săvârșit. Căci după cum s-a spăimântat pământul când a văzut pe Mântuitorul îmbrăcat cu trup - după cum noi avem obiceiul să întrebăm când vedem o persoană străină: Cine-i acesta?, căci nimeni nu întreabă pe cineva pe care-l cunoaște - tot așa și pământul, când a văzut pe Mântuitorul că are putere dumnezeiască și că poruncește

vânturilor și mării, a întrebat: «Cine este Acesta că și marea și vânturile ascultă de El?» (Matei 8, 27). Deci, după cum pământul s-a spăimântat și a strigat: Cine este Acesta?, tot așa și cerul s-a spăimântat când a văzut Dumnezeirea în trup, și a zis: «Cine este Acesta, Împăratul slavei?» (Psalmul 23, 8). Și iată lucru minunat! Mântuitorul a venit, și venind a adus Sfântul Duh, iar înălțându-Se a adus Trup sfânt, ca să dea lumii garanție de mântuire puterea Duhului Sfânt.

Iarăși, să spună creștinul că Sfântul Trup este însăși lumii arvună de mântuire. Iar când spun aceasta, vorbesc și de tine și de orice creștin... Sus Trupul Lui, jos, la noi, Duhul Lui... S-a făcut un singur neam, din Dumnezeu și oameni. După cum pe oamenii neînrușiți între ei îi unește o legătură de căsătorie, și când se căsătorește o fată cu un băiat, cele două neamuri ajung un neam și dau naștere la nepoți și la unchi, tot așa când Hristos a luat trup, prin acest trup, toată Biserica a ajuns rudă a lui Hristos: Pavel rudă cu Hristos, Petru rudă cu Hristos, orice credincios, noi toți, orice drept-credincios...

Avem dar garanția neamului sus, adică trupul pe care l-a luat de la noi, iar jos, Sfântul Duh cu noi... Și pentru ce te minunezi că Duhul este și cu noi, și sus, iar Trupul lui Hristos și sus, și cu noi? A avut cerul Sfântul Trup, a venit și Hristos și a adus Sfântul Duh, S-a înălțat Hristos și a dus sus trupul nostru. Și ai putea să vezi chipul lui Adam cel îngropat în pământ, nu stând cu îngerii, ci șezând împreună

cu Dumnezeu mai presus de îngeri, ca să ne așeze și pe noi împreună cu el... Avem dar arvuna noastră în ceruri; am fost înălțați împreună cu Hristos. Vom fi iarăși răpiți în nori, de vom fi vrednici să-L întâmpinăm, când va veni pe nori.

Cel vinovat nu întâmpină pe Judecător, ci este înfățișat Judecătorului; nu-L întâmpină pentru că nu are îndrăzneală.

Dar noi, care ne-am arătat nevrednici de pământ, am fost urcați astăzi în ceruri. Noi care nu eram

vrednici nici de împărăția cea de jos, am fost urcați la Împărăția cea de sus, am trecut dincolo de ceruri și am luat tronul cel împărătesc. Iar firea omenească, din pricina căreia heruvimii păzeau raiul, stă astăzi peste heruvimi“.

Concursul național de oratorie creștină „Crezul ortodox”

Cu binecuvântarea Preafericitului Părinte Patriarh Daniel, Sectorul teologic-educational al Patriarhiei Române organizează, prin Biroul de catehizare a tineretului, un **concurs național de oratorie creștină**. Concursul se adresează copiilor participanți la programul catehetic „Hristos împărtășit copiilor” din toate parohiile.

Concursul va avea trei etape:

- La nivelul protopopiatelor – până la data de 14 aprilie 2010;
- La nivelul Eparhiei – până la data de 20 aprilie 2010;
- La nivelul Patriarhiei – până la data de 12 mai 2010.

Concursul va consta din alcătuirea unui eseu de maxim o pagină, cu tema *Crezul ortodox* (cum vede un copil mărturisirea de credință pe care și-a însușit-o la botez prin nași și apoi o rostește la fiecare Sfântă Liturghie), care va fi rostit/citit în perioada finală a fiecărei etape într-un cadru festiv și apoi evaluat după criteriile de conținut, claritate, imaginație, originalitate, cursivitate și expresivitate în rostire.

Concursul se adresează grupei de vârstă 11 – 14 ani (clasele a V-a – a VIII-a).

La nivelul protopopiatelor, premiile lucrărilor selecționate de fiecare parohie se va face în data de 16 aprilie a.c., în cadru festiv, prin organizarea unui eveniment de către responsabilii pentru cateheza parohială din protopopiat, intitulat **Crezul ortodox** și asociat cu omagierea Crezului Ortodox de către Biserica Ortodoxă Română. Se vor acorda premii constând în materiale

educative, cărți, CD-uri etc. și o diplomă de participare pentru fiecare copil. Se va desemna un câștigător al concursului la nivel de protopopiat, care se va califica la etapa eparhială.

La nivelul Eparhiei, se va organiza - în data de 20 aprilie 2010 - un eveniment similar de către inspectorul eparhial pentru catehizarea parohială, intitulat, de asemenea, **Crezul ortodox**, la care va fi invitat câte un câștigător din partea fiecărui protopopiat, pentru a rosti în cadru festiv eseuul întocmit. Evenimentul la care câștigătorul va susține compoziția proprie va fi filmat, pentru a putea fi montat într-un material final care va fi vizionat în data de 20 mai 2010 la Palatul Patriarhiei, Aula Magna Teoctist Patriarhul.

Se vor acorda, de asemenea, premii constând în materiale educative, cărți, CD-uri etc. și o diplomă de participare pentru fiecare copil. Câștigătorul

acestei etape va participa la faza națională.

La nivelul Patriarhiei se vor transmite lucrările până la data de 12 mai 2010, împreună cu înregistrările de la evenimentul eparhial în care a fost desemnat câștigător pe eparhie.

Toți câștigătorii din cele 29 de eparhii, împreună cu preotul care i-a îndrumat, vor fi invitați la București, în perioada 20 - 21 mai 2010 la hramul Catedralei Patriarhale, unde vor rosti **Crezul** la Sfânta Liturghie. La sfârșitul Sfintei Liturghii, toți copiii vor primi Diploma de onoare „Sfinții Împărați Constantin și Elena”, pentru promovarea dreptei credințe, împreună cu insigna „Crucea Patriarhală” - 85 de ani de patriarhat.

Dorim mult succes tuturor participanților!

Pr. Daniel Zlate,
inspector pentru cateheza parohială

Pelerinajul de Florii în Arhiepiscopia Dunării de Jos

In spiritualitatea ortodoxă, pelerinajul actul misionar și mărturisitor al călătoriei spre Mântuitorul Hristos. Pelerinul, căutător de răspunsuri și bucurii sfinte, Îl urmează astfel pe Domnul Hristos, Primul și Marele Pelerin, Care a coborât din Ceruri pe pământ, făcându-Se om din Preacurata Fecioară Maria, trăind între oameni, ca pe oameni Să-i izbăvească. Pelerinul creștin este omul dornic să redescopere pecelele pașilor Domnului pe pământ. Și aceasta o împlinește, ca închinător la Locurile Sfinte, ca și cinstitor al sfințelor moaște și al sfințelor icoane purtătoare de har, ca primitor și dăruitor al unei bucurii, adesea greu de exprimat în cuvinte.

Tradiția pelerinajului este veche. Din sec. IV avem mărturia nobilei pelerine Egeria, care relatează despre pelerinajele ce se săvârșeau la Ierusalim, de Florii, de Paști, de Rusalii.

În perioada iustiniană sau a bazileilor bizantini comneni și paleologi, tradiția pelerinajului s-a menținut cu putere, ba chiar a depășit granițele cetății lui Constantin, spre alți poli de spiritualitate ai creștinismului, cum ar fi Athosul sau Sinaiul. În Biserica Ortodoxă Română, tradiția pelerinajului are, de asemenea, vechime și consistență. Istoria Ortodoxiei românești consemnează

trăirile duhovnicești și memoriile unor proșchiniți (pelerini la Sfântul Munte Athos) sau hagii (închinători la Locurile Sfinte de la Ierusalim, Ierihon, Betleem). În viața Bisericii noastre înscriu și astăzi, la aceeași cotă a trăirii duhovnicești, ca momente de mare înălțare duhovnicească, pelerinajele a sute de mii de închinători, prilejuite de sărbătoarea Sfintei Cuvioase Parascheva, a Sfântului Dimitrie cel Nou, a Sfintei Mucenițe Filofteia, a Sfântului Ioan cel Nou de la Suceava sau de hramurile unor mănăstiri (Putna, Sucevița, Nicula).

Pelerinajul de Florii, o chemare spre bucuria Domnului

Sensul profund al pelerinajului a fost redescoperit de Preafericitul Părinte Patriarh Daniel, începând cu anul 2008, când s-au organizat, în capitală, primele pelerinaje dar de data aceasta vizând nu anumite repere geospirituale, ci interiorul nostru, sufletul creștinului, în care stă, ca într-un tron, Domnul Hristos. Un astfel de eveniment misionar este pelerinajul de Florii, care amintește de Intrarea Domnului în Ierusalim și care pregătește poporul, duhovnicește, pentru trăirea

cu mai mare intensitate, a Săptămânii Sfințelor și Înfricoșătoarelor Patimi ale Domnului Hristos.

Tradiția pelerinajului la Dunărea de Jos

După modelul Sfintei Patriarhii, și Arhiepiscopia Dunării de Jos a reluat tradiția pelerinajului de Florii. Această recuperare s-a făcut firesc, întrucât, la Dunărea de Jos, sub păstorirea ÎPS Arhiepiscop dr. Casian Crăciun, încă din anul 1990 s-au așezat temeliile puternice ale unor evenimente misionare, marcate de pelerinaje. Primirea sfințelor moaște ale unor sfinți (Sf. Apostol Andrei – 1996 și 2001, Sf. Ioan Casian și Sf. Ioan cel Milostiv – 2002, Sf. Atanasie Patriarhul – 2004, Sf. Dasie, Emilian și Gheorghe – 2005, Sf. Nectarie – 2006, Sf. Sofronie – 2008, Sf. Vasile cel Mare, Sfinții din Samotracia, Sf. Grigorie Palama și Sf. Martiri de la Niculițel – 2009) la Dunărea de Jos sau ale unor relicve de mare valoare, pentru întreaga creștinătate (o părticică din crucea Domnului – 1992, o părticică din crucea Sf. Apostol Andrei – 1997, Brăul Maicii Domnului – 2001, Veșmântul Sf. Parascheva – 2001, veșmântul Sf. Efreim de la Pecerska – 2005, veșmântul Sf. Patapie – 2009) s-a făcut cu mari procesiuni, iar în pelerinaj au venit, spre a cinsti aceste tezaure duhovnicești zeci de mii de pelerini.

În Arhiepiscopie se organizează, anual, mai multe pelerinaje, care au devenit tradiționale: cu prilejul cinstirii Eroilor Neamului - la Praznicul Înălțării Domnului, în toate parohiile, cu prilejul hramului mănăstirii Buciumeni - la care participă peste 5.000 de pelerini, dintre care 1.000 sunt tineri din licee, și în zilele cinstirii Sfinților Andrei și Nicolae - ocrotitorii municipiilor Galați și Brăila, când, la Catedralele din cele două orașe, mii de pelerini, venerează moaștele sfinților.

Pe temelia acestei experiențe spirituale, pelerinajul de Florii s-a adăugat ca o bucurie în plus la dorința bunilor creștini de la Dunărea de Jos de a se apropia de Mântuitorul și de sfinții Săi.

Pelerinajul de Florii la Brăila, în anul 2009

Pregătirea pelerinajului, în anul de har 2010

Sâmbătă, 20 martie a.c., Arhiepiscopia Dunării de Jos, în conlucrare cu Inspectoratele Școlare Județene Galați și Brăila, a organizat Olimpiada de Religie – faza județeană, în cele două municipii de la Dunăre, eveniment la care au participat 570 de elevi. ÎPS Arhiepiscop Casian s-a întâlnit cu olimpicii gălățeni și brăileni, acordându-le binecuvântarea sa, felicitându-i și încurajându-i. Totodată, elevii au fost chemați să participe la pelerinajul pe care Eparhia avea să-l organizeze în Sâmbăta lui Lazăr, în mai multe centre de pelerinaj.

Luni, 22 martie a.c., la Centrul Arhiepiscopal a avut loc o întrunire de lucru a Permanenței Consiliului Eparhial, la care au fost invitați și părinții protopopi, care a avut pe ordinea de zi organizarea pelerinajului de Florii. În urma dezbaterilor, s-a stabilit în detaliu întregul program. Au fost precizate mai întâi centrele spre care se vor îndrepta șirurile de pelerini din parohii.

La Galați, Catedrala Arhiepiscopală a polarizat întregul pelerinaj al credincioșilor din parohiile municipiului. Șirurile de pelerini au venit pe trei căi (str. Domnească, Calea Basarabiei și dinspre Seminarul Teologic pe strada Episcop Melchisedec Ștefănescu și Domnească), umplând Catedrala. La Brăila, la Catedrala „Nașterea Domnului”, pelerinii s-au adunat, dinspre parohii, urmând traseele de dinainte cunoscute.

Zona Tecuci a avut patru centre de pelerinaj: Catedrala orașului și bisericile din Ivești, Matca și Liești. La Tg. Bujor, pelerinii s-au întâlnit în biserica din oraș; parohiile din zona Făureiului au organizat pelerinajul în localitatea Ianca, pe traseul dintre liceu și biserică „Sf. Ioan Botezătorul”. În localitățile Însurăței și Covurlui, pelerinajele au vizat bisericile centrale. În zona misionară a Nicoreștiului, pelerinii din parohii s-au întâlnit în localitatea Toflea, parcurgând traseul dintre centrul localității și mănăstirea „Sf. Trei Ierarhi” din preajmă.

Sâmbătă, 27 martie, la ora 16⁰⁰, în

toate localitățile amintite, a început și s-a desfășurat pelerinajul după programul prestabilit. Cu icoane în mâini, purtând ramuri verzi de salcie – simbolul renașterii și al Învierii, cu prapori și cruci procesionale în frunte, pelerinii s-au adunat în biserici, luând parte la slujba Litiei, ascultând cuvântul de învățătură al preoților și pregătindu-se pentru Praznicul Intrării Domnului în Ierusalim.

Premii pentru elevii olimpici

Cei mai tineri pelerini, elevii din școli și licee au răspuns invitației chiriarhului lor. Dintre aceștia, 570 au participat la Olimpiada de Religie, faza județeană. În semn de felicitare și încurajare, Arhiepiscopia Dunării de Jos a tipărit o diplomă specială – „Tinerete și credință”, semnată de ÎPS Arhiepiscop, care a fost înmănată solemn, tuturor olimpicii. Editura Arhiepiscopiei a tipărit lucrarea „Tinerii – mărturisitori ai Învierii”, alcătuită din exprimările tinerilor privind trăirile lor interioare, legate de slăvitul praznic al Învierii Domnului.

În acest fel au fost onorați și premiați tinerii care s-au ostenit cu studiul și au demonstrat că ora de Religie face parte din preocupările lor importante. Toți pelerinii au primit o iconiță, special editată de Arhiepiscopia Dunării de Jos, ca semn al participării la acest eveniment misionar și spiritual.

Cel mai important dar, bucuria

Pregătirea pentru Săptămâna Mare s-a făcut deplin. Creștinii s-au spovedit, s-au împărtășit și au intrat, deodată cu Domnul, în Ierusalimul cel de jos – bisericile în care își lucrează mântuirea. Participarea la denii, cântarea Prohodului, primirea sfintei Lumini, adusă iarăși cu multă jertfă de la Ierusalim, purtând încă prospețimea fulgerului coborât din cer pe Sfântul Mormânt al Domnului, „izvorul învierii noastre”, au împlinit bucuria pelerinilor. Atunci, la Florii a fost începutul pelerinajului, iar acum în bucuria pascală, sunt roadele lui; jertfa de atunci a odrăslit bucuria de acum! A fi pelerin înseamnă a purcede pe un drum la capătul căruia Domnul Hristos Înviat, cu chip luminos, așază cununa biruinței pe creștetul celui ce și-a luat osteneala drumului. Mulțumim Preafericitului Părinte Patriarh Daniel și Înaltpreasfințitului Arhiepiscop Casian pentru bucuria ce au oferit-o atâtor inimi însetate de Hristos, însetate de bucurie.

Pr. Lucian Petroaia

Notă:

Întrucât prezentul reportaj a fost redactat chiar în timpul desfășurării evenimentelor, în numărul viitor al revistei noastre vom reveni cu detalii despre modul în care s-a petrecut pelerinajul, în toate centrele amintite.

Premierea olimpicii brăileni și gălățeni de către Eparhie, în anul 2009

„Când pictez icoane, parcă mă ating de sfințenie”

- impresii de la concursul de icoane din Duminica Ortodoxiei

Apreda religia înseamnă a merge pe drumul pe care au pornit și Sfinții Apostoli. Ei au pornit în cele patru zări, propovăduind Evanghelia la toate neamurile, iar noi, profesorii de religie, trebuie să căutăm și să-i formăm pe viitorii „apostoli” ai Ortodoxiei românești.

Acești minunați copii care se află în fața noastră sunt ca niște icoane vii, care așteaptă să fie pictate, în care noi să zugrăvim Chipul lui Hristos. Dar mai mult, trebuie să-i ajutăm să descopere în ei înșiși Chipul lui Hristos și să-L scoată la lumină, să se lase purtați de Duhul Sfânt, spre fapte bune.

Un minunat prilej de întâlnire cu Domnul Iisus Hristos a fost acela în care copiii au pictat icoane, la Duminica Ortodoxiei, arătându-și astfel nu numai îndemânarea artistică, ci și dragostea lor pentru Dumnezeu. Și în acest fel, Hristos Se pogoară la ei și le dăruiește har, șoptindu-le îndemnul: „Tinere, ție îți zic: scoală-te!”, adică „Ridică-te deasupra răutății, a urâtului, a deșertăciunii...”.

Cei care au participat la Concursul din Duminica Ortodoxiei la Școala Gimnazială Nr. 1 din localitatea gălățeană Umbrărești ne-au împărtășit câteva impresii:

„În timp ce doamna profesoară ne povestește despre sfinți, despre Domnul nostru Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, gândul meu plutește parcă pe-un nor și mi se duce direct în cer, iar inima se înalță spre Dumnezeu, spre sfinții Lui. Când pictez icoane, parcă sunt mai aproape de Dumnezeu, iar când pun acea culoare pe veșmintele lor, totul este minunat, căci parcă mă ating de sfințenie! Seara, când fac rugăciunea, o fac din tot sufletul, închinându-mă și rugându-mă la Dumnezeu să mă ajute în efortul meu.

De fiecare dată aștept ora de religie, știind că voi învăța mai multe despre Dumnezeu. Iar la final un mic îndemn pentru tinerii ca mine: Când faci ora de

religie/ Și când te duci la biserică mereu/ Ești mai aproape Dumnezeu/ Și acest lucru trebuie să îl prețuiești mereu!”.

(Laura Drăgan, clasa a V-a A)

„Deși merg adesea la biserică și încerc să fac fapte plăcute lui Dumnezeu, nu m-am gândit niciodată să pictez icoane. Așa că așteptam cu nerăbdare această experiență. Mai întâi am făcut o rugăciune pentru a ne înălța sufletul către Dumnezeu și pentru a alunga gândurile nepotrivite. Astfel, în clasă s-a instalat o atmosferă cuviincioasă, propice acestei activități.

Nu eram prea încrezător că voi reuși să realizez o icoană frumoasă. Dar, sub îndrumarea și cu sprijinul doamnei profesoare, am reușit să pictez icoana reprezentând pe Sfinții Împărați Constantin și Elena. După ce am terminat-o, eu și colegii ne-am admirat reciproc icoanele și am fost foarte încântați de ceea ce realizasem. Parcă toți sfinții erau în clasa noastră și ne priveau cu dragoste, astfel încât nimic rău nu ne putea atinge.

Dar... a sunat clopoțelul, risipind acea atmosferă de vis, însă ea a rămas în sufletele noastre, multă vreme după aceea.”

(Gabriel Druță, clasa a V-a A)

„Pictatul icoanelor înseamnă mult

pentru mine! Atunci când doamna profesoară ne îndruma explicându-ne cu claritate lucrurile, parcă eram într-o lume plină de bucurii, pictând finețile și detaliile icoanei, cu sfinții care se roagă pentru noi în zilele bune și mai puțin bune.

Când doamna profesoară ne-a spus că vom picta icoane în ora următoare, o mare fericire mi-a cuprins sufletul! Așteptam de mult această oră, căci sufletul meu ardea de mult în mine, dorind această oră!”

(Sonia Druță, clasa a VI-a A)

„La ora de religie am pictat icoane, dar atunci când am pictat Îl simțeam pe Iisus Hristos în mine! Cât de frumoase au fost icoanele o pot spune alții despre noi, dar eu mă bucur că avem o profesoară atât de bună cu noi care ne ajută să venim pe calea cea bună.

Dau slavă lui Dumnezeu pentru că există ora de religie în școală!”

(Nicușor Tonu, clasa a VI-a B)

Aceste cuvinte și lucrările copiilor sunt pentru noi, profesorii, cea mai mare răsplată. Ne bucurăm că noi am fost aleși pentru această misiune.

Mărțișorul din sufletul copilului

(proiect pentru copiii cu deficiențe severe)

Printre sărbătorile profane se numără și Ziua Mărțișorului, 1 Martie, în care copiii pregătesc un dar pentru mamele lor, cu care le surprind și le bucură.

În comuna Pechea, Parohia „Sf. M. Mc. Pantelimon” a gândit să aducă contribuția bisericii la acest moment deosebit, astfel încât darul copilului să fie deopotrivă și un dar al Bisericii, pentru ca recunoștința și mulțumirea mamei să fie poate deopotrivă întoarsă atât copilului, cât și față de Biserică. Cu alte cuvinte, un dar fără semnificație materială foarte mare poate să devină un dar inestimabil, nefiind un produs al comerțului, ci un rod al mâinilor curate de copil.

Încercătura acestui dar a devenit și mai mare când membrii parohiei s-au gândit să apeleze la o clasă specială de copii cu handicap, care se luptă cu viața și cu neputințele, demonstrându-ne, iată, și cu această ocazie, posibilitățile nebănuite ale persoanei lăuntrice a omului.

Vorbindu-ne de momentul cel mai emoționant pe care învățătoarea și inițiatorea alcătuirii acestei

clase, doamna Ecaterina Stroiu l-a trăit alături de acești copii, ne-a mărturisit că a fost atunci când, în primul an de activitate, a reușit, nu ușor, să-i învețe pe copii să scrie de 8 Martie, cu mâna lor, „MAMA”. A fost un moment care a emoționat-o până la lacrimi.

Aceasta a fost la început. Astăzi am rugat-o să ne povestească pe scurt cum a apărut această clasă și șansa deopotrivă ca, în spațiul rural, să existe o clasă de acest tip, încadrată la Școala de Nevoi Speciale „Constantin Pufan”, din Galați. Cu modestie, ne-a răspuns: „Ideea înființării unei clase de copii cu handicap sever mi-a încolțit în minte cu un an înainte de a sosi pentru mine clipa pensionării. Știam de existența acestor copii în circumscripția școlară arondată Școlii Nr. 4 Pechea și, la momentul potrivit, am acționat în consecință, parcurgând toți pașii legali.

Copiii cu dizabilități pregătind mărțișoare

Acum, după aproape patru ani de muncă depusă cu acești copii, încerc un sentiment de mulțumire că am răspuns altei provocări a vieții, reușind să contribui la socializarea lor, dar și la instruirea și educarea acestor persoane cu nevoi speciale.”

Îndrumați de învățătoarea lor, copiii, lipsiți de prea multe resurse materiale au avut ca materie primă un ghem de fire roșii și albe, alături de două numărători mai vechi cu biluțe, care nu mai erau de folos, în clasă. Astfel, din aproape nimic, copiii au reușit să creeze șnurul bicolor tradițional specific momentului, însoțit de mici și ingenioase creații din biluțele numărătorii, de diferite culori, înșirate pe sârmuțe.

Astfel, într-un timp care tuturor ni se părea prea scurt pentru a duce la bun sfârșit ceea ce ne doream, 150 de credincioși printre care mame, învățătoare sau simpli enoriași au plecat cu un dar în plus de la Sfânta Liturghie, transmitând mai departe, în drumul lor spre casă, pe străzile parohiei, sensibilitatea curată a copiilor și bucuriile autentice care nu se nasc decât „în și prin” Biserică.

Program educativ la Parohia Pechea IV

Sfinții 40 de Mucenici, ocrotitorii spirituali ai persoanelor cu dizabilități din Brăila

Ziuă de 9 martie este prilej de mare bucurie duhovnicească pentru comunitatea de persoane cu dizabilități din municipiul Brăila, deoarece biserița special destinată lor își serbează ocrotitorii spirituali, pe Sfinții 40 de Mucenici. Când vorbesc de persoane cu dizabilități, mă refer atât la surdomuți și nevăzători, cât și la copiii și adulții cu handicap de la fundațiile, asociațiile și centrele de zi și permanente care își desfășoară activitatea pe teritoriul municipiului. Comunitatea noastră însumează aproximativ 1000 de persoane, copii, adulți și vârstnici, care Îl descoperă pe Dumnezeu, fiecare după putința sa.

Anul acesta, manifestările dedicate hramului au început cu o săptămână înainte, prin vizite pastorale la toate centrele și fundațiile cu persoane cu handicap și prin spovedirea și împărtășirea asistaților. De asemenea, au fost împărțite pachete cu

îmbrăcăminte și încălțăminte la copiii familiilor asistate.

Luni seara, în ajunul sărbătorii, s-a săvârșit slujba Vecerniei cu Litie și Acatistul Sfinților 40 de Mucenici, ocrotitorii bisericii noastre, de către un numeros sobor de preoți.

Marți dimineața, în ziua hramului s-a săvârșit slujba Utreniei și Sfânta Liturghie a Darurilor mai înainte sfințite, în cadrul căreia s-au împărtășit cu Sfintele Taine cei 20 de copii din cadrul Fundației „Trebuie!” și copii de la Fundația „Speranța”. De asemenea, la Sfânta Liturghie au participat membrii Asociației Surzilor - Filiala Brăila, însoțiți de doamna referent Gianina Apetroae, ai Asociației Nevăzătorilor – Brăila, în frunte cu domnul președinte Adrian Frâncu, elevi de la Centrul Școlar de Educație Incluzivă, însoțiți de doamna director Steliana Copae și copii de la Centrul Permanent „Pescărușul” din cadrul Direcției Generale de Asistență

Socială și Protecția Copilului.

Cu toții am avut marea bucurie de a-l avea în mijlocul nostru pe Întâistătătorul eparhiei noastre, Înaltpreasfințitul dr. Casian Crăciun, Arhiepiscopul Dunării de Jos. În cuvântul său de învățătură, Înaltpreasfinția Sa a mulțumit persoanelor cu dizabilități pentru prezența la hram, a înălțat rugăciuni către bunul Dumnezeu pentru sănătatea și ocrotirea acestor persoane și, în același timp, ne-a adresat tuturor un îndemn de a ne iubi mai mult între noi și de a ne apropia mai des de aceste persoane.

După Sfânta Liturghie, biserica noastră a organizat agapa frățească, la care au participat toate persoanele cu dizabilități prezente la eveniment, însumând peste 100 de credincioși. De asemenea, cu sprijinul Parohiei „Nașterea Domnului” - Brăila, au fost pregătite 200 de pachete cu mâncare pentru persoanele nevoiaș.

Toți cei prezenți la hram au primit la plecare tradiționalii mucenici.

În după-amiaza aceleiași zile, au fost vizitate centrele de persoane cu handicap nedeplasabile, care au primit din bucuria hramului, ofrande binecuvântate.

IPS Arhiepiscop Casian al Dunării de Jos în mijlocul enoriașilor cu dizabilități din Parohia „Sf. 40 de Mucenici” - Brăila

Semințe ale Învierii în sufletele și în viața semenilor aflați în suferință

Binecuvântare pentru cei bolnavi

Ca de fiecare dată, în ultimii nouă ani, la inițiativa și cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Arhiepiscop Dr. Casian, în Eparhia Dunării de Jos, pe toată perioada Postului Mare, se desfășoară ample acțiuni social-filantropice, menite să sprijine persoanele sărace aflate în dificultate și să aline suferința creștinilor care sunt asistați în diferite instituții ale statului: spitale, aziluri de bătrâni, penitenciare și școli pentru copii cu nevoi speciale.

Răspunzând chemării Domnului, în Duminica Sfintei Cruci, peste 80 de parohii din toate cele opt protoierii au desfășurat acțiuni filantropice în cadrul cărora au fost vizitate 39 de spitale, aziluri și penitenciare, din orașele Galați, Brăila și Tecuci, precum și din alte localități cu astfel de instituții de ocrotire socială ale statului. În această lucrare misionară au fost implicați peste 550 de voluntari și membri ai consiliilor și comitetelor parohiale, coordonați de preoții parohii.

Astfel, au fost desfășurate activitățile filantropice, după cum urmează:

Centrul Eparhial al Arhiepiscopiei

Dunării de Jos, în toată perioada Postului Mare a oferit unui număr de 30 de copii din familii nevoiașe o masă caldă la Cantina „Sf. Nicolae”, în zilele de sâmbătă. Urmând exemplul Centrului Eparhial, toate cantinele din Eparhie au făcut același gest, oferind o masă caldă sau pachetele cu alimente copiilor nevoiași din parohii.

De asemenea, toate cele opt protoierii s-au implicat în derularea

programului social, suma totală a ajutoarelor colectate în protoierii ridicându-se la valoarea de **46.763 lei**, după cum urmează:

- Protoieria Galați – 14.237 lei;
- Protoieria Covurlui – 1.585 lei;
- Protoieria Tecuci – 9.340 lei;
- Protoieria Brăila – 3.648 lei;
- Protoieria Tg. Bujor – 3.220 lei;
- Protoieria Făurei – 2.371 lei;
- Protoieria Nicorești – 1.422 lei;
- Protoieria Însurăței – 940 lei.

În cele 39 de instituții ale statului s-au oferit asistaților alimente, haine, încălțăminte, iconițe, cărți de rugăciuni, calendare și cruciulițe, de către parohii după cum urmează:

1. Protoieria Galați:

Spitalul Județean „Sf. Ap. Andrei” – Parohia „Sf. Ana”;

Penitenciarul Galați – Parohiile: „Sf. Antim” și „Sf. Cruce”;

Spitalul TBC - Parohiile: „Sf. Mina”, „Sf. Ștefan cel Mare”, „Sf. Pantelimon” și „Sf. Spiridon”;

Spitalul de Pediatrie „Sf. Ioan” - Parohiile: „Sf. Dumitru”, „Sf. Martiri Brâncoveni” și „Sf. Vasile”;

Centrul de Plasament Nr. 5 –

Acțiune social-filantropică la Spitalul T.B.C. din Galați

FRUMUSEȚILE IUBIRII DE OAMENI

Parohia „Sf. Apostoli”;

Școala „P. P. Neveanu” – Parohia „Sf. Antonie cel Mare”;

Azilul de bătrâni - Parohiile: „Sf. Atanasie” și „Sf. Nicolae”;

Maternitatea „Bunavestire” – Parohia „Bunavestire”;

Căminul de copii „Ioan Iorgovan” – Parohia „Sf. Daniil Sihastru”;

Căminul de copii „Ion Creangă” – Parohia „Sf. Grigorie Teologul”;

Azilul de bătrâni Războieni – Parohia „Sf. Haralambie”;

Spitalul CFR – Parohia „Vovidenia”;

Spitalul de boli infecțioase – Parohia „Sf. Trei Ierarhi”;

Școala „Simion Mehedinți” – Parohia „Mavramol”;

Căminul - spital str. Domnească - Parohia „Nașterea Maicii Domnului”.

2. Protoieria Brăila:

Spitalul Județean corp A – Parohia „Radu Negru”;

Spitalul Județean corp B – Parohia „Sfinții Trei Ierarhi”;

Spitalul nr. 1 – Parohia „Sf. Spiridon” - Vechi;

Spitalul TBC – Parohia „Sf. Ilie”;

Căminul de pensionari – Parohia „Bunavestire”;

Căminul de pensionari Lacu Sărat – Parohia „Sf. Ap. Andrei”;

Centrul „Sf. Apostoli” – Parohia „Sf. Gheorghe”;

Centrul „Sf. Maria” – Parohia Vădeni;

Centrul Chercea – Parohia „Sf. Treime”.

3. Protoieria Tecuci:

Spitalul Municipal Tecuci – Parohiile: „Adormirea Maicii Domnului”, „Sf. Ilie”, Matca I și Cernicari;

Centrul Medical Ivești – Parohiile: Ivești I, II, Liești, Bucești și Șerbănești I;

Casa „David Augustin” – Parohiile Negriștești, Munteni I, II, Țigănești și Ungureni.

4. Protoieria Covurlui:

Centrul Medico-Social Pechea – Parohiile: Pechea II, III, IV, Izvoarele și Negrea;

Spitalul Municipal Tecuci – Parohiile: Cudalbi II, III, Grivița și Costache Negri;

Spitalul-Cămin Ivești – Parohiile: Piscu I, Independența II, Lungoci și T. Vladimirescu;

Spitalul Gănești – Parohiile: Cuca și Slobozia Ventura.

5. Protoieria Tg. Bujor:

Spitalul Tg. Bujor – Parohiile: Băleni, Băneasa, Chiraftei I și Viile;

Căminul de bătrâni din Chiraftei – Parohiile: Chiraftei II și Foltești;

Căminul de bătrâni din Cavadinești – Parohia Moscu;

Căminul – Spital Gănești – Parohiile Berești-Târg, Berești-Meria și Cavadinești.

de Jos și Sus și Însurăței I.

8. Protoieria Nicorești:

Spitalul „Anton Cincu” – Parohiile: Ghidigeni, Gohor I, II, Poiana, Slobozia Corni și Tâlpigi.

Duminica Sfintei Cruci reprezintă un eveniment aparte și pentru că este sărbătoarea de hram a capelei destinate persoanelor cu deficiențe de auz, capelă ceseafălademisolulbisericii„Pogorărea Sf. Duh” din Galați. Această capelă a fost pusă la dispoziția credincioșilor hipoacuzici, cu binecuvântarea ÎPS Arhiepiscop Casian, începând cu 1 martie 2006, pentru ca în acest locaș să fie interpretată Sfânta Liturghie în

Manifestare cultural - religioasă a Protoieriei Galați la Penitenciarul Galați, cu ocazia zilei de 8 Martie

6. Protoieria Făurei:

Parohiile Batogu, Bordei Verde, Cireșu, Corbu Nou, C. Gabrielescu, Cuza Vodă, Dedulești, Esna, Filipești, Gradiștea, Ibrianu, Jirlău, Mohreanu, Racovița, Râmnicelu, Salcia-Tudor, Sătuc, Surdila Greci, Șuțești, Târlele Filiului, Țepeș-Vodă și Zamfirești au oferit ajutoare familiilor nevoiașe din enorie.

7. Protoieria Însurăței:

Spitalul Bărgănu – Parohia Bărgănu;

Spitalul Dudești – Parohia Dudești;

Spitalul Viziru – Parohiile: Viziru

limbajul mimico-gestual, cu sprijinul dlui teolog Căuș Costică – absolvent al secției de specialitate a Facultății de Teologie Ortodoxă din Pitești. Prin grija și osteneala Centrului Eparhial, pentru membrii Asociației Surzilor, care au participat la această sărbătoare, au fost pregătite mici daruri, constând în alimente de primă necesitate.

În semn de compasiune și solidaritate frățească cu cei afectați de cutremurul devastator din Haiti care a curmat numeroase vieți omenești și a

FRUMUSEȚILE IUBIRII DE OAMENI

Taina Sfântului Maslu săvârșită la Spitalul Municipal din Tecuci

provocat mari pagube materiale. Prin intermediul ierarhilor și al preoților, Patriarhia Română a adresat rugămintea către credincioși, de a se organiza colecte în bani pentru ajutorarea celor răniți și a familiilor îndoliate din cauza acestui dezastru.

Receptiv la apelul făcut, credincioșii din Eparhia Dunării de Jos au strâns **134.509 lei**, sumă ce a fost virată

către Patriarhia Română. Valoarea pe protoierii este astfel colectată:

- Protoieria Galați – 37.600 lei;
- Protoieria Tecuci – 21.118 lei;
- Protoieria Tg. Bujor – 21.000 lei;
- Protoieria Covurlui – 18.698 lei;
- Protoieria Brăila – 17.333 lei;
- Protoieria Făurei – 6.918 lei;
- Protoieria Însurăței – 6.509 lei;
- Protoieria Nicorești – 5.333 lei.

S-au evidențiat următoarele parohii:
Protoieria Galați: Sf. Spiridon – 1.700 lei, Sf. Ana – 1.500 lei, Mavramol – 1.500 lei, Sf. Mina – 1.500 lei; **Protoieria Brăila:** Sf. Arhangheli – 1.500 lei, Cuv. Parascheva – 1.500 lei, Sf. Nicolae – 1.300 lei; Protoieria Tecuci: Matca IV – 1.350 lei, Matca I – 1.150 lei, Movilenii de Jos – 1.150 lei, Munteni I – 1.000 lei; Protoieria Covurlui: Suhurleni – 1.275 lei, Plevna – 1.100 lei; Protoieria Tg. Bujor: Corni – 3.164 lei, Tg. Bujor – 2.591 lei, Băleni – 1.400, Urlești – 1.010 lei; Protoieria Făurei: Făurei – 500 lei, Jirlău – 400 lei; Protoieria Însurăței – Însurăței I – 1.347 lei, Victoria – 840 lei, Tătaru – 830 lei; Protoieria Nicorești: Șerbănești II – 420 lei, Ciorăști – 388 lei, Ionăsești – 300 lei.

Pentru toată activitatea depusă în slujbasemenilor noștri, Înaltpreasfințitul Părinte Casian, Arhiepiscopul Dunării de Jos transmite mulțumiri tuturor celor care s-au implicat și au răspuns cu promptitudine și seriozitate programelor eparhiale.

Sectorul Social-Misionar

Activități social-filantropice la Spitalul din localitatea Gănești

Cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Arhiepiscop Casian, Protoieria Tecuci a desfășurat, în cadrul activităților filantropice prilejuite de Sărbătoarea Duminicii Sfintei Cruci, un program social-misionar la spitalele și centrele sociale din nordul județului Galați. Printre acestea, un loc important îl ocupă Centrul Medical de la Gănești, unde sunt internate 146 de persoane adulte, bărbați și femei, cu probleme neuro-psiomotorii.

Acțiunea din după-amiaza zilei de sâmbătă, 6 martie a.c., a fost organizată de Protoieria Tecuci în colaborare cu Parohia Matca III. Pe lângă asistența religioasă oferită bolnavilor internați, au fost oferite cu această ocazie haine, alimente, dulciuri, sucuri și produse de uz zilnic, în valoare de **3.250 lei**.

Activitatea se dorește a fi o dovadă a comuniunii creștine în purtarea Crucii, cinstită la mijlocul Postului Mare de toți creștinii ortodocși.

Menționăm că între bolnavii asistați, cadrele medicale și preoții de la parohiile din localitatea Matca există de mai mulți ani o legătură foarte apropiată. Starea duhovnicească

și problemele multora sunt cercetate de preoții acestor parohii, intervenindu-se cu ajutor material sau spiritual, ori de câte ori este nevoie.

Pr. Gelu Aron

Acțiune filantropică la Spitalul din localitatea Gănești, jud. Galați

Activitatea S.N.F.O.R. Galați

Întâlnirea lunară a Societății Naționale a Femeilor Ortodoxe din România - filiala Galați, din ziua prăznuirii Sfinților 40 de Mucenici, a avut o încărcătură spirituală deosebită, atât prin problemele cuprinse în ordinea de zi, cât și prin prezența participanților.

După rugăciune, cu care s-a se face începutul fiecărei întâlniri, s-a dezvoltat primul punct al ordinii de zi, în cadrul căruia s-au prezentat „Raportul privind activitatea desfășurată de membrele S.N.F.O.R. în anul 2009”, „Programul activităților pe anul 2010”, precum și „Raportul

a părinților duhovnici Ionel Ostache, Paul Dumitrașc, Nicolae Ionașcu și a părintelui capelan Costel Dumbravă, a căror participare a contribuit la accentuarea laturii duhovnicești, spirituale a activităților desfășurate de S.N.F.O.R.

Partea a doua a întâlnirii a cuprins conferința cu titlul „Rolul icoanei în viața creștinului ortodox”, susținută de dna prof. Liliana Negoescu, de la Seminarul Teologic „Sf. Ap. Andrei” din Galați.

Pe marginea materialelor prezentate, s-au evidențiat realizările, dar și neîmplinirile în desfășurarea celor

sunt derulate cu începere din acest an, ca de exemplu: „2010 - Anul omagial al Crezului Ortodox și al Autocefaliei Bisericii Ortodoxe Române”, „Din suflet pentru suflet” - în colaborare cu Școala Specială „Emil Gârleanu” din Galați, „Educație pentru sănătate” - în parteneriat cu Direcția de Sănătate Publică a Județului Galați și cu Asociația Medicilor Creștini Ortodocși „Sf. Doctori fără de arginți Chir și Ioan”.

Deși, prin natura subiectelor prezentate întâlnirea a avut un caracter riguros, sobru, necesitând o deosebită atenție și concentrare, prin completările, comentariile și sugestiile aduse de pc. părinți prezenți în sală, întregul program s-a desfășurat într-o atmosferă de colaborare, de comuniune spirituală, de bucurie de a fi împreună, în dorința de a progresa, cu fiecare an, pe calea virtuților creștine, ceea ce dă sens vieții noastre.

Astfel, părintele consilier Ionel Rotaru a transmis binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părintele Arhiepiscop dr. Casian Crăciun și aprecierea realizărilor, precum și recomandări vizând activitățile viitoare. De asemenea, a adus interesante, documentate și frumoase completări privind cinstirea sfințelor icoane.

Părintele protopop Eugen Buruiană a arătat importanța colaborării membrilor consiliilor parohiale cu S.N.F.O.R., subliniind totodată rolul acestora de ajutor al preotului în viața parohiei.

Întâlnirea a fost concluzionată de rugăciunea de sfârșit, în care s-au adus mulțumiri Domnului Iisus Hristos și Prea Curatei Maicii Sale pentru tot binele și ajutorul pe care ni-l dau, cerând, totodată, și spor pentru a sfârși cu bine, cele propuse pentru 2010.

Prof. dr. ing. Elena Drugescu

Întâlnirea membrilor S.N.F.O.R. în sala de conferințe a Protoieriei Galați

privind exercițiul financiar pe anul 2009” și „Proiectul de buget pe anul 2010”.

Asistența, ce a umplut până la refuz sala de conferințe a Protoieriei Galați a cuprins, pe lângă membrele S.N.F.O.R., prezente în număr mare, și membre ale comitetelor parohiale din eparhie, invitate pentru a cunoaște mai bine activitatea desfășurată în cadrul filialei S.N.F.O.R. și pentru a dezvolta relațiile de colaborare și conlucrare cu acestea.

Întâlnirea s-a bucurat de prezența părintelui consilier Ionel Rotaru, a părintelui protopop Eugen Buruiană,

cinci proiecte, și a celorlalte acțiuni filantropice din anul 2009. Valoarea totală a realizărilor în domeniul social filantropic este de 26.307 lei.

De asemenea, s-a subliniat necesitatea amplificării eforturilor pentru atragerea în cadrul S.N.F.O.R. și implicarea în activitățile acestuia a persoanelor tinere, îndeosebi cele cu pregătire teologică. Atenție deosebită s-a acordat celor șapte proiecte programate pentru anul 2010, dintre care unele sunt începute în anul 2009, ca, de exemplu: „Iisus ne așteaptă în spitale”, „Dor de Eminescu”, „Închis am fost și M-ați cercetat”, iar unele

Pr. acad. prof. dr. Dumitru Popescu

O viață întreagă dăruită teologiei ortodoxe

Dumnezeu a chemat la Sine, în săptămâna urcușului duhovnicesc al Scării Sfântului Ioan Scărarul, pe regretatul preot profesor Dumitru Popescu. Teolog de primă mărime al Bisericii noastre, director, rector și decan, de-a lungul timpului, al celor mai importante școli teologice din țară, profesor apreciat și iubit de generații întregi de studenți, reprezentant al Bisericii Ortodoxe Române la numeroase întruniri teologice internaționale, membru al Academiei Române, părintele Dumitru Popescu s-a impus în conștiința eclezială românească ca o autoritate științifică și pedagogică incontestabilă.

Sâmbătă, 13 martie 2010, trupul său neînsuflețit a fost condus pe ultimul drum. De acum înainte, părintele ne va vorbi doar prin scrierile sale și ne va călăuzi, cu aceeași înțelepciune, de sus, spre înțelegerea tainelor neștiute ale Împărăției lui Dumnezeu.

Credința care luminează un drum al jertfelniciei

Părintele Dumitru Popescu s-a săvârșit din viața pământească miercuri, 10 martie a.c., în Miercurea Înjumătățirii Sfântului și Marelui Post, zi în care Biserica așază spre cinstire Crucea Mântuitorului Hristos, ca sprijin pe calea nevoițelor și țință în urcușul nostru duhovnicesc spre Jertfa mântuitoare a Domnului. Și dacă, în rânduiala liturgică, ziua aceasta a extins cinstirea Sfintei Cruci în întreaga săptămână, precum și în Duminica a treia a Postului, într-un chip asemănător, trecerea la cele veșnice a marelui profesor și teolog se umple de prezența mântuitoare a Crucii Domnului și arată, în lumină, crucea purtată mereu cu nădejde și jertfelnicia unei vieți întregi dedicate slujirii lui Dumnezeu și semenilor.

Înmormântarea părintelui profesor a avut loc într-o altă zi cu semnificații profunde: 13 martie, prăznuirea aducerii moaștelor Sfântului Nichifor al Constantinopolului, mare apărător al dreptei credințe în perioada crizei iconoclaste, cinstit ca sfânt încă din vremea Sfinților Metode Mărturisitorul și Teodora împărăteasa, după restabilirea cultului sfințelor icoane.

Poate că aceste două momente definesc cel mai bine dimensiunile esențiale ale vieții și activității neobosite ale părintelui Dumitru Popescu: mărturisirea dreptei credințe și purtarea cu demnitate a crucii, în vremuri dificile pentru Biserică. O luptă pentru adevăr, o mărturisire permanentă a responsabilității de creștin, o străduință mereu vie pentru propovăduirea Cuvântului lui Dumnezeu, o atenție încordată pentru dialogul apologetic cu societatea, cultura, lumea, aceasta a fost, din fragedă vârstă, viața părintelui profesor. De aceea și cuvântul său învățătoresc nu a răsunat gol și fad, ci a rodit în sufletele celor care l-au

ascultat și, apoi, l-au urmat, în slujirea preoțească, în activitatea didactică sau în alte responsabilități bisericești.

Trepte ale slujirii

Părintele profesor Dumitru Popescu s-a născut la 29 iunie 1929 în localitatea Călugăreni, județul Giurgiu, ca fiu al preotului Gheorghe și al prezbiterii Maria. A urmat cursurile Seminarului Teologic „Nifon Mitropolitul” din București (1940-1948) și ale Institutului Teologic Universitar din București (1959-1962). În anul 1972 și-a susținut teza de doctorat cu titlul „Eclesiologia romano-catolică după cel de-al doilea

Conciliu de la Vatican și ecurile ei în teologia contemporană. A fost profesor, rector și decan al Institutului Teologic din București (1972-1980; 1988-1992; 1992-1996). Între anii 1980 și 1988 a activat ca director de studii în cadrul Conferinței Bisericii Europene (KEK), cu sediul la Geneva. A ținut, de asemenea, cursuri de Dogmatică ortodoxă la Institutul Ecumenic și Patristic din Bari, de pe lângă Universitatea San Tomaso din Roma. A fost ales membru de onoare al Academiei Române și Doctor Honoris Causa al mai multor universități.

Părintele Dumitru Popescu este și autorul a numeroase volume și studii de mare valoare teologică, precum: „Teologie și cultură”, „Ortodoxie și contemporaneitate”, „Hristos, Biserică, societate”, „Misiunea Bisericii într-o lume secularizată”, „Iisus Hristos Pantocrator”.

„Fidelitate” și „înnoire” în discursul teologic

Slujba de prohodire a regretatului preot și profesor a fost săvârșită la biserica „Sf. Ecaterina”, paraclisul Facultății de Teologie Ortodoxă „Justinian Patriarhul” din București, de către Preafericitul Părinte Patriarh Daniel, cu participarea Înaltpreasfințitului Andrei, Arhiepiscop al Alba Iuliei, Înaltpreasfințitului Casian, Arhiepiscopul Dunării de Jos, și Preasfințitului Ciprian, Episcop-Vicar patriarhal, în prezența cadrelor universitare - clerici și laici ale facultății, reprezentanți ai Secretariatului de Stat pentru Culte, Academiei Române, Universității București, foști și actuali studenți teologi ș.a. În cuvântul rostit cu acest prilej, Preafericitul Părinte Patriarh Daniel a subliniat, printre altele:

„Preocupat de evidențierea legăturii dintre teologie și cultură, care are o importanță esențială pentru misiunea Bisericii în lumea contemporană, în gândirea sa

teologică Părintele Profesor Dumitru Popescu îmbină fidelitatea față de contribuțiile predecesorilor săi și față de experiența eclesială ortodoxă, cu înnoirea permanentă a abordărilor sale teologice, fiind atent la viața actuală a Bisericii și la provocările venite din partea culturii și științei din timpul nostru. Larga sa deschidere spre teologiile altor Biserici, uneori într-o manieră critică, alteori într-una irenică, a contribuit la avansarea dialogurilor teologice intercreștine și, în același timp, la afirmarea specificului Ortodoxiei universale și românești...

Prin viața și opera sa, Părintele Profesor Dumitru Popescu va rămâne un model de fidelitate și slujire a Mântuitorului Hristos și a Bisericii Sale, un model luminos și inspirator pentru generația tânără, prin competența sa academică, prin tenacitatea sa, prin noblețea sa sufletească și prin modul în care a reușit, cu înțelepciune și multă dragoste, să îndrume și să formeze generații de studenți, astăzi slujitori ai sfintelor altare sau ai catedrelor de teologie.”

Veșnică pomenire!

Ierarhul, clericii, profesorii de religie, teologii, elevii seminariști din Arhiepiscopia Dunării de Jos, mulți dintre ei beneficiari ai învățăturilor regretatului lor profesor, aduc părintelui Dumitru Popescu acum, la ceas de despărțire, smerita lor recunoștință și gândul lor pios de aducere-aminte față de cel care, pe băncile Facultății de Teologie Ortodoxă din București, în cadrul cursurilor metodologice pentru obținerea gradelor profesionale sau cu prilejul conferințelor preoțești și al diferitelor evenimente organizate în Eparhie, a dăruit tuturor argumente teologice și duhovnicești pentru întărire în credință și schimbare sufletească permanentă.

Dumnezeu să vă ierte și să vă odihnească în pace, părinte profesor!

Arhim. Daniil Oltean

Lumea de azi este sătulă de o antropologie reducționistă și secularizantă, care reduce totul la om și la moarte, fiindcă omul ar proveni din animal, pe calea evoluției accidentale, prin hazard și întâmplare. În realitate, soluția nu este omul în sine și nici moartea ca atare, ci Dumnezeu-Omul, Care este problema primordială a tuturor timpurilor. Întruparea lui Dumnezeu ne arată în mod concret, faptic, nu teoretic și declarativ, că soluția finală nu este moartea veșnică, ci viața veșnică. Degringolada religioasă a omului contemporan este rezultatul disoluției teologice a persoanei divino-umane a lui Hristos.

Această derută a început cu monofiziții, care căutau să anuleze omul în favoarea lui Dumnezeu, socotind că întruparea Domnului s-a soldat cu absorbția umanității Sale în divinitate, pentru ca astăzi, într-o lume secularizată, să se vorbească asemenea lui Arie despre Iisus, ca despre un simplu om pe pământ, fiindcă, în calitatea Sa de Dumnezeu, ca Ființă absolută și nemișcată, rămâne izolat în cer.

Din factor de unitate între cele văzute și nevăzute, Persoana teandrică a lui Hristos a fost dezbinată între cer și pământ, obligându-i pe creștini să rătăcească în istorie, ca niște ființe autonome, care nu mai știu de unde vin și încotro merg.

Căutarea unor răspunsuri autentice vizavi de problema omului, a originii și a destinului său, nu se poate face decât plecând de la Persoana divino-umană a lui Hristos, Arhetipul omului, pentru a deveni părtași ai nemuririi Creatorului.

După cum spun Părinții, Hristos este „începutul, mijlocul și sfârșitul veacurilor”, fiindcă unește în Sine pe Dumnezeu și creația, pe care a adus-o la existență. Degringolada omului și a lumii a început din momentul în care s-a conceput existența unei rupturi, care a stricat unitatea interioară dintre dumnezeirea și omenitatea Mântuitorului și s-au pus bazele unei teologii dualiste, care vorbește despre Iisus al istoriei și Hristos al gloriei. În locul gândirii divine, care ne arată că Tatăl și Fiul una sunt (In. 17, 21), asistăm la biruința gândirii dualiste a omului secularizat.

Preluare din volumul Pr. D. Popescu *Teologie și viață*.

Relevanța teologiei ortodoxe în lumea contemporană,

Editura Cartea Ortodoxă, Alexandria 2009, p. 22-23

Ședința Consiliului Eparhial pentru confirmarea alegerilor organismelor parohiale și pregătirea celor pentru Adunarea Eparhială

Ședința Consiliului Eparhial în sala „Episcop Chesarie Păunescu”
din incinta Centrului Eparhial Galați

Joi, 4 martie, a avut loc la Centrul Eparhial din Galați ședința Consiliului Eparhial, în cadrul căruia au fost confirmate alegerile parohiale din perioada 17-24 ianuarie 2010, de la nivelul întregii eparhii și s-au luat măsurile necesare în vederea demarării procesului electoral de alegere a noilor structuri eparhiale.

De asemenea, în cadrul acestui for eparhial au fost analizate principalele aspecte ale pastorației în cimitirele urbane din Eparhia Dunării de Jos. În cadrul unei întruniri premergătoare cu preoții capelani și cu preoții parohi de la aceste cimitire au fost analizate principalele probleme cu care se confruntă aceștia și, totodată, s-au luat principalele măsuri în vederea unei mai bune deserviri religioase a credincioșilor de către capelanii de cimitire, iar pe de altă parte a unei mai bune colaborări a Bisericii cu autoritățile locale, care administrează astfel de cimitire în orașele de pe teritoriul eparhiei. Nu în ultimul rând, s-a analizat și s-a pus în aplicare Hotărârea Sfântului Sinod referitoare la organizarea de pelerinaje de către clericii și monahii din Eparhia Dunării de Jos și s-a hotărât ca aceste pelerinaje să poată

fi organizate prin Biroul de pelerinaj al Patriarhiei Române sau prin cel al Arhiepiscopiei Dunării de Jos.

În continuare, membrii Consiliului Eparhial au dezbătut aspectele privitoare la buna desfășurare a activității la școlile teologice eparhiale, precum și soluțiile care se întrevăd pentru asigurarea cântării la strună, în parohiile fără cântăreți bisericești.

În după-amiaza aceleiași zile, la Centrul Eparhial din Galați a avut loc și întrunirea trimestrială a preoților

capelani din instituțiile militare, spitale, penitenciare și cele de protecție socială ale statului, din cuprinsul Arhiepiscopiei Dunării de Jos. În cadrul întâlnirii, preoții capelani au prezentat cazuri specifice din unitățile deservite și aspecte pasto-rale, misionare, filantropice și administrative ale activității acestora în instituțiile în care activează. Au fost analizate și s-au propus măsuri de îmbunătățire a programelor liturgice și misionare pentru a veni, cât mai concret și într-un mod ritmic, în sprijinul asistaților.

În cuvântul adresat către prea cucernicii preoți capelani, ÎPS Arhiepiscop Casian a arătat importanța slujirii în spitale, aziluri, armată și penitenciare, unde fiecare om întâmpină greutăți peste care simte uneori că nu poate trece de unul singur și apelează la slujitorii Bisericii, pentru aflarea păcii și a sănătății sufletești și trupești. Totodată, ÎPS Arhiepiscop a îndemnat pe pc. părinți capelani să pregătească cum se cuvine sărbătoarea pascală, prin intensificarea activității lor slujitoare.

Pr. Gelu Aron

Întrunirea trimestrială a preoților capelani din Arhiepiscopia Dunării de Jos

Ordin circular cu privire la alegerile eparhiale 2010 - 2014

În conformitate cu Decizia Patriarhală nr. 2/2010, trimisă de Cancelaria Sfântului Sinod către Arhiepiscopia Dunării de Jos cu adresa nr. 1333/2010 și în baza hotărârii Consiliului Eparhial din data de 4 martie a.c. (proces-verbal nr. 775/2010) vă facem cunoscut, prin prezentul Ordin Circular, că în ziua de joi, 15 aprilie 2010, vor avea loc alegerile de membri clerici și mireni în Adunarea Eparhială, pentru o perioadă de 4 ani, respectiv 2010-2014.

În consecință, în conformitate cu prevederile Art. 68 din Regulamentul pentru alegerea, funcționarea și dizolvarea organelor deliberative și executive în parohiile, protopopiatele și eparhiile din Patriarhia Română (R.O.D.), vă facem cunoscute următoarele:

I. Data și locul alegerilor

În circumscripția electorală din care face parte parohia, alegerile se vor desfășura în ziua sus-menționată, în biserica din localitate, după următorul program: ora 10⁰⁰ - alegerea membrilor clerici, ora 13⁰⁰ - alegerea membrilor mireni. Alegerile vor fi prezidate de delegatul eparhial.

II. Depunerea candidaturilor

Pc. preoți și diaconi care doresc să-și depună candidatura pentru funcția de membru în Adunarea Eparhială trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute de Art. 73 și 74 din R.O.D., adică să aibă gradul „definitiv”, cu pregătire pentru categoria I și să se fi distins printr-o activitate pastoral-misionară deosebită și purtare exemplară.

Creștinii (bărbați) mireni care doresc să-și depună candidatura pentru funcția de membru în Adunarea Eparhială trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute de Art. 91 (1) din Statutul B.O.R. și art. 88 din R.O.D., adică să fie creștini ortodocși cu o viață morală și religioasă demnă de un creștin și cu merite reale pentru Biserică, pe teren

cultural, social, de binefacere sau prin donații făcute Bisericii, să aibă vârsta de cel puțin 30 de ani și să fie înscriși pe listele membrilor Adunării Parohiale respective.

În conformitate cu prevederile art. 91(4) și 199 din Statutul B.O.R. și cu Hotărârea Sfântului Sinod nr. 831/2010, „membrii Adunării Eparhiale, clerici și mireni, se aleg pe o perioadă de 4 ani. Ei pot fi aleși pentru cel mult două mandate”; „cei care au obținut două mandate, indiferent de legislatură și de formă (consecutivă sau neconsecutivă), nu vor mai fi aleși”; membrii Permanenței Consiliului Eparhial nu pot fi membri ai Adunării Eparhiale.

Candidaturile se pot depune pentru oricare dintre următoarele circumscripții electorale:

Circumscripția nr. 1 - parohii din protopopiatele Galați și Tg. Bujor;

Circumscripția nr. 2 - parohii din protopopiatul Galați;

Circumscripția nr. 3 - parohiile din protopopiatul Tecuci;

Circumscripția nr. 4 - parohiile din protopopiatul Tg. Bujor;

Circumscripția nr. 5 - parohiile din protopopiatul Covurlui;

Circumscripția nr. 6 - parohii din protopopiatele Nicorești și Tecuci;

Circumscripția nr. 7 - parohii din protopopiatul Brăila;

Circumscripția nr. 8 - parohii din protopopiatul Brăila;

Circumscripția nr. 9 - parohiile din protopopiatul Făurei;

Circumscripția nr. 10 - parohiile din protopopiatul Însurăței.

Componenta circumscripțiilor electorale, numele preoților și diaconilor cu drept de vot și numele delegaților eparhiali la fiecare circumscripție sunt prezentate în anexa ce a fost înaintată deodată cu prezenta.

Candidaturile se depun la Biroul electoral eparhial de la sediul Arhiepiscopiei Dunării de Jos, până

cel mai târziu 6 aprilie 2010, ora 16⁰⁰, atât pentru clerici, cât și pentru mireni. Candidaturile persoanelor laice vor fi însoțite de o recomandare a preotului paroh și a Consiliului parohial.

Numele candidaților clerici și mireni din fiecare circumscripție vor fi făcute cunoscute în timp util Centrului eparhial, prin protoierie.

III. Nominalizarea delegatului Consiliului parohial

Cu trei zile înaintea alegerilor, preotul paroh va convoca Consiliul parohial, care va desemna, prin vot, un membru al Adunării Parohiale ca delegat la alegerea membrilor mireni ai Adunării Eparhiale. Unul dintre exemplarele procesului-verbal ce se va încheia cu acest prilej va fi încredințat delegatului ales, spre a fi înmănat președintelui colegiului mirenesc în ziua alegerilor.

IV. Desfășurarea alegerilor

În ziua alegerilor, preotul paroh, preoții coslujitori - acolo unde este cazul - și delegatul mirean al Consiliului parohial se vor prezenta, la orele precizate mai sus, în biserica în care se va desfășura votarea.

Pentru a preîntâmpina absențele sau întârzierile de la scrutin, preotul paroh se va îngriji sau să fie însoțit, în ziua alegerilor, de delegatul mirean sau să deconteze cheltuielile de călătorie ale acestuia.

Având în vedere importanța deosebită a alegerilor membrilor Adunării Eparhiale, vă adresăm îndemnul și rugămintea de a acorda maximă atenție îndeplinirii acestei îndatoriri statutare și regulamentare bisericești, care poate contribui substanțial la consolidarea lucrării pastoral-misionare din Eparhia noastră.

Cu arhierească binecuvântare,

† ÎPS ARHIEPISCOP CASIAN,
PREȘEDINTELE
CONSILIULUI EPARHIAL
AL DUNĂRII DE JOS

Catedrala Mântuirii Neamului, un dar al tău pentru eternitate

Etapele pregătitoare pentru construcție și sfințire

In vederea realizării Ansamblului Arhitectural „Catedrala Mântuirii Neamului”, ideile și sugestiile care au venit din partea specialiștilor arhitecți și ingineri în completarea Temei de proiectare au fost dezbătute în trei simpozioane tematice – consultative, ce au avut loc în Palatul Patriarhiei în 15 decembrie 2008, 26 iunie 2009 și 9-10 decembrie 2009. Patriarhia Română a lansat în ziua de 28 decembrie 2009 licitația de selectare a proiectului „Catedralei Mântuirii Neamului”, această lucrare având valoare de simbol în conștiința și viața poporului român. Depunerea dosarelor cadru, care angajează ofertantul în elaborarea ofertei de proiectare, a avut loc în data de 26 ianuarie 2010. Declararea ofertanților validați se va face printr-un comunicat de presă. Oferta de participare, conținând Studiul de Fezabilitate (S.F) și Documentația Tehnică pentru emiterea Autorizației de Construire (D.T.A.C.) urmează să se depună de către ofertanți, până la data de 31 mai 2010. Comisia de evaluare, formată din specialiști desemnați de Permanența Consiliului Național Bisericesc, și confirmată prin Decizie Patriarhală, va analiza și va evalua în termen de 1 lună ofertele depuse, urmând ca pe urmă data de 30 iunie 2010 să facă cunoscut ofertantul câștigător, printr-un comunicat de presă publicat în ziarul „Lumina”, și pe site-ul Patriarhiei Române. Contractul de proiectare completă a construcției Catedralei se va încheia cu ofertantul declarat câștigător, urmând ca în luna iulie 2010 să se

realizeze selectarea constructorului Catedralei. Patriarhia Română dorește ca cel târziu la începutul lunii august 2010, să fie demarate lucrările pentru edificarea efectivă a Catedralei Mântuirii Neamului, cu speranța că, în timp de trei ani, până la sfârșitul anului 2013, această va fi construită și acoperită (faza „la roșu”), iar apoi se va intra în faza de finisări și dotare cu mobilier, pentru a fi târnosită în anul 2015. Prin Tema de proiectare s-a prevăzut ca dimensiunile Noii Catedrale să fie următoarele: 120 m lungime, 70 m lățime și 120 m înălțime, iar la slujbele religioase din interiorul Catedralei să poată participa împreună 5000 de persoane.

Deci, Catedrala Mântuirii Neamului nu va fi nici mică, nici mare, nici ieftină, nici scumpă, ci, sperăm, un simbol al sufletului românesc în rugăciune înălțătoare la cer! „Întrucât o biserică ortodoxă este învelișul arhitectural al unui conținut spiritual, și anume comuniunea oamenilor credincioși cu Hristos – capul Bisericii celei vii, „Același ieri, astăzi și în veci” (Evrei 13, 8) fiecare biserică ortodoxă trebuie să exprime eternitatea în timp, deci în fiecare veac. Iar amprenta de veac se vede în ceea ce se aduce nou ca un reflex și ca o ofrandă a veacului respectiv, nu numai privitor la materialele construcției, ci și ca interpretare a spațiului sacru. Ca atare, Catedrala Mântuirii Neamului trebuie construită astfel încât să devină cuvânt teologic zidit în simbol, cuvânt vizualizat, nu numai prin icoane ci și prin modul de a organiza spațiul, ca spațiu sacru,

pentru a simboliza comuniunea oamenilor cu Dumnezeu Cel Unul Sfânt, mai precis comuniunea cu Sfânta Treime și cu toți sfinții din toate veacurile. Această idee principală de comuniune, ca adunare a oamenilor în iubirea Sfintei Treimi prin credința în Iisus Hristos – Capul Bisericii se extinde din interiorul Catedralei și în exteriorul ei prin simbolistica pridvorului unit cu spațiul în formă de potir din jurul și din fața Catedralei” (Preafericitul Părinte Daniel – Patriarhul României) Vă rugăm să ne ajutați la construcția Catedralei Mântuirii Neamului, pentru a fi înscrisi pe pământ și în cer între „fericiții și pururi pomeniți” ctitori! Patriarhia Română Administrația Patriarhală Cod Fiscal: RO4430779 Conturile pentru construirea Catedralei Mântuirii Neamului deschise la BCR – filiala Sectorului 4, București: RO53 RNCB 0075 0048 9503 0109 (LEI) RO26 RNCB 0075 0048 9503 0110 (USD) RO96 RNCB 0075 0048 9503 0111 (EURO)

www.basilica.ro

Preafericitul Irineu, noul Patriarh al Bisericii Ortodoxe a Serbiei

După trecerea la cele veșnice a Patriarhului Pavle (15 noiembrie 2009), care a condus Biserica Ortodoxă a Serbiei timp de 19 ani, Sfântul Sinod a ales, vineri, 22 ianuarie 2010, pe PS Episcop Irineu de Niș, ca al 45-lea patriarh al Bisericii Ortodoxe Sârbe.

Potrivit articolului 50 din Statutul de organizare al Bisericii Ortodoxe a Serbiei, plicurile cu numele a trei candidați au fost puse în Evanghelie, iar noul patriarh a fost ales prin mijlocirea Sfântului Duh. Un călugăr desemnat de Sfântul Sinod a scos, dintre copertile Evangheliei, un singur plic. Plicul a fost apoi desigilat și conținea numele Episcopului Irineu de Niș. Biserica Ortodoxă a Serbiei a adoptat această procedură în 1960, pentru a evita intervențiile politice. Patriarhul Pavle a fost primul ales astfel.

Mesajul Patriarhului României

Patriarhia Română a felicitat pe noul întâistător al Bisericii Ortodoxe Sârbe, Preafericitul Părinte Patriarh Daniel, adresând, în numele clerului și al credincioșilor din Patriarhia Română,

următorul mesaj de felicitare:

*„Preafericirea Voastră,
Vă adresăm călduroase felicitări
pentru alegerea în demnitatea de
Patriarh al Bisericii Ortodoxe Sârbe.*

*Sperăm că Bunul Dumnezeu ne va
ajuta să dăm împreună mărturie comună
ortodoxă în Europa și în întreaga lume
și să lucrăm pentru întărirea comuniunii
frățești și a prieteniei dintre popoarele
român și sârb.*

*Cu îmbrățișare frățască în Hristos
Domnul, Arhiereul Cel veșnic,
† Daniel, Patriarhul României”.*

Fișă biografică

Preafericitul Irineu s-a născut la 28 august 1930, în localitatea Vidova, regiunea Čačak, primind numele de botez Miroslav (Gavrilovici). A absolvit Seminarul Teologic de la Prizren și Facultatea de Teologie de la Belgrad. După satisfacerea serviciului militar a suplinat un post de profesor la Seminarul Teologic din Prizren.

În 1959, cu binecuvântarea Patriarhului Gherman al Serbiei, a fost tuns în monahism la Mănăstirea Rakovița, primind numele de Irineu. În același an, a fost hirotonit ierodiacon și ieromonah. În anul

universitar 1962/63 a urmat cursurile postuniversitare ale Facultății de Teologie din Atena.

În 1974 a fost ales episcop vicar patriarhal, cu titlul „de Moravița”. În mai 1975 a fost ales Episcop de Niș. Este membru al Sinodului Permanent al Bisericii Ortodoxe Sârbe.

Preluare după
www.basilica.ro